

HÄDISKA NAMN

 Tack, broder Neville! Det här är liksom en — en överraskning för mig. Det var inte meningen, att jag skulle vara här idag. Men det är nattvardskväll ikväll och jag — och jag tänkte, att jag skulle ramla in i förmiddag. Och jag ringde broder Neville och han sa: ”Tja, om Du nu kommer ner”, sa han, ”så varför inte tala till oss litet grand?”

² Och jag tänkte, att om jag verkligen kom ner och det var möjligt, skulle jag inte predika utan skulle bara liksom tala till församlingen en liten stund om angelägenheter, Ni vet, som jag tror skulle stärka församlingen.

³ Vi har just kommit tillbaka från vår — från vår höstjakttur, bröderna här och jag, och vi hade det härligt. Vi — vi är mycket tacksamma, vi är fyllda allesammans och — och vi fick vårt byte, som vi jagade efter. Och — och vår pastor och jag vet, att hjortköttet är mycket, mycket gott. Och så fick vi några fina rådjur. Och jag fick en björn och två rådjur. Och vi kom tillbaka.

⁴ Och det här är den tid, då det är meningen, att jag ska tala om de där sju sista Inseglen. Och de fick inte kyrkan färdig. Och det är något hinder, som har orsakat det. Så jag tror, att staden är ogin mot oss, för att det inte finns tillräckligt med parkeringsplats för det antal personer, som vi . . . Som kyrkan kommer att rymma.

⁵ Vi vill ha en ny kyrka iordningställd här och vi har en stor del av pengarna redan öronmärkta och — och för att skapa en — en större kyrka. Men då vi hade de här mötena, å, Ni förstår, hur det är. Det är så beklagansvärt. Människorna står runt väggarna, ute i regnet och — och — och det är bara rysligt. Och det kommer till och med kritik från mina vänner. Man sa: ”Broder Branham, det verkar som om de . . .” Min doktorsvän sa: ”Ser ut som om man skulle kunna hitta ett ställe.” Han sa: ”Jag känner mig ledsen, då de går förbi.”

⁶ En sjuksköterska, som bor nära granne med mig sa: ”Å, jag kom dit en morgon klockan fem. Det var meningen, att Du skulle vara där . . .” Och hon sa: ”Människorna samlades redan runt den där kyrkan där nere klockan fem om morgonen. Du skulle vara där nio och trettio.” Så, ser Ni, det gör det svårt.

⁷ Och vi vill ha en kyrka, som har litet utrymme och där alla kan sitta ner. Och vi tror, att vi lever i den yttersta tiden, det tror vi. Så att där . . . Vi bör undervisa Församlingen om — om — om de här sakerna, som utvecklar sig, det som har profeterats, en del av dem i tusentals år. Och i åtminstone tjugofem och trettio år just från den här kyrkan, det som har

profeterats, att det kommer att ske. Och nu ser vi det gå i uppfyllelse. Så vi borde förnya de här sakerna, men vi har inte nog med plats. Så i förmiddag. . .

⁸ Jag ringde mina telefonsamtal och sådant igår och jag har litet fler att ringa ikväll osv. Och så hade jag några människor, som ville komma in, en förtjusande ung man, som har ett nervöst sammanbrott, en predikantbroder på fältet. Och åtskilliga sådana och en broder från Norge. Och — och vi hade de små samtalen där bak i bakrummet. Och jag sa: ”Tja, nu får vi bara gå ut.”

⁹ Och broder Neville sa: ”Ja, vi bör gå ut och säga några ord för att styrka Församlingen litet.” Det för- . . .

¹⁰ En av de första sakerna jag vill säga. Jag skrev ner några saker här på papper, som jag ville säga, då jag kom till kyrkan. En sak, som jag hade skrivit ner här, var angående vår käre broder Taylors bortgång, medan vi var borta.

¹¹ Broder Taylor hade brukat komma till den här kyrkan i årtal. Vi kände honom allesammans, det är jag säker på. Men om det skulle vara några främmande här, var det den där käre gamle gentlemannen, som alltid fann en plats åt en att sätta sig på. Broder Taylor, sista gången jag såg honom nu, tills jag får se honom som en ung man, stod han där vid dörren för omkring tre eller fyra söndagar sedan. Han sa: ”Jag skulle vilja ha några böcker, broder Branham. Jag tycker om att dela ut de här böckerna.” Så vi, han . . .

¹² Jag förstår, att han hade diabetes och blev medvetlös och inte . . . Visste inte, att han hade diabetes. Och — och blev . . . Han dog. Han dog aldrig. Han gick bara för att vara hos Herren Jesus.

¹³ Och han var en trofast, underbar broder, som alltid tänkte på andra människor. Och hans glädje var att försöka finna en sittplats åt någon, då de kom till kyrkan. Och, vet Ni, kanske då vi går över gränsen, skulle det inte vara trevligt att möta broder Taylor där, som finner en plats åt oss att sätta oss på, på andra sidan?

¹⁴ Jag tycker att, till minne om broder Taylor . . . Jag var inte här för att tala om det med broder Neville, vid hans begravning, men jag skulle vilja säga några uppskattande ord till hans änka. Syster Taylor är, skulle jag tro, här någonstans i förmiddag, välsignat vare hennes trofasta hjärta!

¹⁵ Broder Taylor, en dag sa han: ”Kom upp och hälsa på mig! Jag har en liten uppgrävd sjö där, satte i litet fisk i den, så Du kunde komma upp och fiska.” Tänkte alltid på någon annan. Och det var Någon, som tänkte på honom, det var Kristus, som gav honom frälsningen.

¹⁶ Jag tänkte att, till minne om honom, kunde den här församlingen, då den nu samlas som en kropp i förmiddag, än en gång tillsammans stå upp och böja våra huvuden inför Gud.

17 Vår himmelske Fader, vi som mänskliga varelser i förmiddag och de — de som kommer till den här gudstjänstplatsen... Din mäktiga hand har rört Sig ibland oss och tagit ifrån oss en av våra kära bröder, som vi älskar och vet, att Du verkligen älskade honom. Och Du hade ett skäl till allt detta, Herre, annars skulle det inte ha skett på det här sättet, då vi vet, att vår Bibel säger oss att "Allt samverkar till det bästa för dem, som älskar Gud". Och det gjorde han.

18 Och vi ser oss omkring i världen och vi finner, att naturen på allt sätt talar om för oss, att graven inte kan behålla honom, för på jorden tjänade han det ändamål, som Du sände hit honom för att göra. Han var en god, trofast broder.

19 Vi finner, att i det botaniska livet och solens liv, som går upp om morgonen för att ge oss ljus. Och mitt på dagen blir den medelålders. Och så om kvällen dör den igen, bara för att uppstå igen nästa morgon, frisk och ny, för den tjänade Guds ändamål.

20 Vi ser blommorna, då de blommor och gör jorden vacker och dekorerar begravningslokalerna och bröllopsplatserna och tjänar sitt ändamål, öppnar sina hjärtan och ger ut, gratis, honung till biet och parfym till den förbipasserande, skönhet åt den, som söker. Ger allt den har till tjänst åt Gud, sedan böjer den sitt lilla huvud. Men då våren kommer, uppstår den igen, för att den tjänade Guds ändamål.

21 Så inför hela naturen och Bibeln, löftet och Den Helige Ande, kan vi gladeligen fröjdas i våra hjärtan över att veta, att vår broder Taylor på samma sätt, Herre, tjänade Guds ändamål. Och att säga, att han inte skulle uppstå igen, skulle vara att förneka vår Bibel, vår Gud och allting, som Gud har gett oss att titta på, för att vi ska veta, att det finns en uppståndelse. Så vi ser fram emot den tid, då vi ska möta honom igen, då han är ung och frisk och aldrig mer ska vara sjuk eller bli gammal.

22 Välsigna hans kära hustru, denna hans trofasta följeslagare! Så länge vi kommer att sakna dem, Herre, som vi såg dem tillsammans gå ut till dammen och sitta på de små bänkarna där ute och fiska och samtala och hur de var verkliga älsklingar mot varandra.

23 Och nu vet vi, att den stora Dagen ska komma, då trons hjältar ska marschera under den stora triumfbågen och...-änglarna ska fylla luften med hymner. Vi ska möta dem igen på den platsen.

24 Till dess, Herre, ge oss mod! Välsigna oss och hjälp oss! Vi och varenda en, som kommer till den här kyrkan, kommer länge att sakna broder Taylor, där han stod vid dörren och fann en plats att sätta sig ner på i välbehag och vila åt den, som kom för att höra Guds Ord.

²⁵ Här om dagen, då han gick bort, Herre, bad jag, att Guds store Årkeängel skulle stå där vid dörren för att finna en plats åt honom också, Herre, så att han kunde sätta sig ner. För det är skrivet i Bibeln: ”De barmhjärtiga ska vederfaras barmhärtighet.” Tills vi möter honom, Herre, må minnena ljuvligt bli kvar i våra hjärtan, tills vi en dag åter får mötas i det andra Landet! Genom Jesu Kristi Namn ber vi om det. Amen.

²⁶ Han kommer länge att saknas ibland oss och ibland de besökande osv. som kommer till vår kyrka, rättare sagt vår byggnad här, för att fira gudstjänst. Må hans själ vila i frid inför Gud intill den Dagen!

²⁷ En dag kommer varenda en av oss att gå, också, en efter en, tills vi faller in i raden så där. Låt oss nu, medan vi har tid och kan, låt oss förbereda oss för den tid, som kommer, för vi vet inte, när det kommer att bli. Vi vet inte, vem som blir den nästa. Låt oss leva så, att vi kommer att vara redo, varenda dag, om det någonsin skulle bli så, att det är för oss!

²⁸ Nu skulle jag vilja göra pålysningar. Nu, kanske snart, jag har inte talat med förtroendemännen, sedan jag kom tillbaka, om villkoren för att bygga till kyrkan här eller vad vi måste göra härnäst, så att vi får vår kyrka sådan att vi kan ha vår mötesserie. Då ska jag fortsätta med, ursäkt mig, med de — de Sju Insegeln och sedan de Sju Vredesskålarna och många saker till, som vi borde komma in på, strax.

²⁹ Och nu, nästa söndag förmiddag, ska jag vara där i Elizabethtown i Kentucky, hos broder L. G. Hoover, för ett invigningsmöte. Och det är för att inviga ett nytt tabernakel, rättare sagt ett tabernakel, som de har köpt, i Elizabethtown i Kentucky. Raka vägen ner väg 62 tills man kommer till Elizabethtown, eller raka vägen ner väg 31, menar jag, eller nedför tullvägen. Just vid avfarten, som tar en till Elizabethtown. Det tar ungefär en timme. Det är omkring femtiosex, sextiofyra kilometer dit ner. Omkring sextiofyra kilometer, tror jag, på väg 31 och omkring femtiosex kilometer, eller någonting sådant den andra vägen, nere vid avfarten. Det är på Mulberry Street.

³⁰ Invigningsmötet. Broder Hoover ska ha den vanliga söndagsskolan klockan tio. Och jag ska predika på invigningsmötet, från elva till tolv, den här nästkommande söndagen, den elfte november.

³¹ På anslagstavlan där ute är notisen om det. Och det kommer att vara på . . . Man kan hitta vägen ända därifrån. Det är på Mulberry Street. Rättare sagt, de — de ger anvisningarna på . . . Det är på anslagstavlan där ute framför kyrkan.

³² Sedan, den — den tjuogoandra november ska jag — ska jag vara i Shreveport i Louisiana, den tjuogoandra, tjugotredje, tjugofjärde, tjugofemte och — och tjugosjätte. Fem dagar, tror

jag, i Shreveport i Louisiana, i Life Tabernacle. Det är hos broder Moore. De firar sitt guld-jubileum. Pingstvälsignelsen föll i Shreveport i Louisiana för femtio år sedan, den tjuogoandra i den här månaden. Femtio år, sedan det första pingstbudskapet predikades. Och föll, Den Helige Ande föll i Louisiana. Och de har en minnesgudstjänst om detta och det är guld-jubileet. Och det är meningen, att jag ska tala i det här jubileet, fem kvällar hos broder Moore i Shreveport i Life Tabernacle.

³³ Om Ni har några vänner runt omkring där, som Ni vill skriva till eller någonting, å, vi skulle vara glada att få ut dem. Och berätta för dem bara, om de förestående mötena!

³⁴ Och Life Tabernacle, om någon någon gång har varit där hos broder Moore, han är en underbar människa. Och det finns en underbar grupp människor där, de där gamla sydstatarna. Man kan bara knappast besegra dem. Och så, Life Tabernacle, vem som helst runt Shreveport kan tala om för en, var det är någonstans. Shreveport har omkring tvåhundra tusen invånare. Och det är en trevlig stad och har en massa husrum. Så . . .

³⁵ Och tabernaklet är ett stort tabernakel, mycket stort tabernakel. Det har en andra våning och läktare och första våningen och så en våning utöver det. Och det finns bara massor av utrymme där. Och precis rätt över gatan från stadsteatern, som rymmer fem tusen. Precis — precis som att gå över gatan här, till stadsteatern.

³⁶ Och pastor Jack T. Moore, eller — eller också Life Tabernacle i Shreveport i Louisiana. Det där börjar den tjuogoandra. Det kommer att bli ons- . . . Torsdag till och med söndag. Torsdag, fredag, lördag, söndag, fyra dagar i stället för fem. Ursäkt mig! Det där är den tjuogoandra, tjugotredje, tjugofjärde och tjugofemte. Jag tror det är så det är i — i november.

³⁷ Och sedan ska vi se efter hur, vad vi har gjort med kyrkan här, ta reda på vilka framsteg församlingen har gjort ifråga om att få sin byggnad. Entreprenörerna säger oss, att de kan sätta nog med män på det, för att de nästan ska kunna ha det så, att vi kan få det under tak på omkring tio dagar, ser Ni, riktigt fort. Och de väntar bara på, att staden ska skriva under. Och, Ni vet, vi måste ha så och så mycket parkeringsplats och så och så mycket det här. Och oj, oj, det är en massa byråkrati att ta sig in i, då man ska börja bygga någonting. Men jag skulle vilja komma till församlingen, innan jag går tillbaka ut på fältet igen.

³⁸ Nu har jag en kallelse till Tanganyika, Uganda och där igenom. Joseph har mötena arrangerade så, att de ska börja i februari.

³⁹ Och igår, då jag kom in, var det några bröder där och syster Thoms och dem utomlands ifrån hade kommit in. Och jag hade . . . Jag fann en anteckning, som satt på min dörr, eller — rättare sagt en inbjudan från en — en

sammanslutning nere i Sydafrika. Så jag håller på att skriva till dem för att ta reda på, precis vad, som kan göras. Kanske, då jag är så långt borta, kan jag fortsätta ner till Sydafrika, kanske sista delen av februari och mars, någon gång vid den tiden.

⁴⁰ Och vi hoppas få kyrkan i ordning, så jag kan få in de här Församlingstidsåldrarna, innan – innan vintern sätter in, om möjligt. Om jag inte kan det, eller så måste jag komma tillbaka där bortifrån, om Herren Jesus dröjer.

⁴¹ Jag lyssnade igår, då jag tog, jag tror det var i förrgår, till ett band. Jag tyckte, att jag hörde det spelas här ute i morse. Någon liten sydstatsbroder hade. . . Hans mor hade kommit in i mötet. Hon hade något elakartat på sitt bröst och döden kastade sin skugga över henne. Och Den Helige Ande talade till henne i ett av de senaste mötena, i Southern Pines tror jag det var, eller någonstans, talade om hennes elakartade tillstånd och vem hon var och var hon kom ifrån. Och sa, att hon hade en pojke, som var avfälling, och att han skulle råka ut för en olycka och bli anklagad för dråp. Och en massa sådana saker. Och den här mannen. . .

⁴² Det skedde precis på det sättet. Och hennes elakartade cancer, rättare sagt elakartade svulst, lämnade henne. Dvs. en elakartad svulst är cancer, som Ni vet. Så då – då lämnade den henne. Och pojken blev anklagad för dråp och allting var precis så, som Den Helige Ande sa det. Och han leddes tillbaka till Kristus igen. Och han spelade in ett band om det och jag – jag hörde det spelas upp. Tyckte Ni om det där lilla, gamla sydstatssnacket? [Församlingen säger "Amen" – Utg.] Han sa: "Här nere i North Carolin'er", sa han. Å, jag bara älskar det där, de där gamla sydstatarna. Och han hade. . . Herren bara fortsatte att välsigna honom. Han sa: "Jag vet, att Du säger, att Du inte predikar lärosatser, broder Branham, bara för Din församling." Han sa: "Vi är en del av Din församling." Så det där var riktigt fyndigt av honom, att säga så där.

⁴³ Och nu finns det en bild, tror jag, kanske den är på anslagstavlan i förmiddag. Om den inte är det, kommer Billy att sätta upp den där. Många gånger har det sagts, då jag först började tala, att de sa: "Du bara inbillar Dig, broder Branham, att Du ser det där Ljuset, det där Ljuset." Det finns troligen, knappast. . .

⁴⁴ Det kanske finns några kvar här, av de gamla, som minns tillbaka, innan bilderna någonsin togs av Det. Finns det några här, som kommer ihåg, att jag sa det där, för länge, länge sedan? Titta! Bara omkring fyra eller fem händer. Syster Spencer här och broder och syster Slaughter och – och brodern *här* och brodern *där* borta. Det är bara omkring fem eller sex av de gamla kvar.

45 Nåväl nu, en tid senare, tog den där kamerans mekaniska öga den där bilden. Så den for till Washington D.C. och gick igenom granskningarna och kom tillbaka: "Ingen dubbel exponering eller någonting." Man sa: "Ljuset träffade linsen." Det var George J. Lacey. Man har hans namnunderskrift. Förstår Ni?

46 Nå, så många gånger hör man, tittar ut och säger: "Det är en mörk skugga över *den här* personen. Döden kastar sin skugga över den." Hur många har hört mig säga det? [Församlingen säger "Amen" – Utg.] Många gånger, ser Ni, många gånger. Nåja, nu hände det sig, att kameran fångade det där. Och så har vi det här.

47 Damen, som kom till en syster och hade berättat för henne, i mötesserien i – i Carolina, där vi hade en sådan underbar mötesserie i Southern Pines. Och där var damen döende med cancer på båda brösten. Och doktorerna hade gett upp, hon skulle dö. Och damen bara sträckte sig ner och tog en bild av henne, precis då jag talade om för henne vem hon var och var hon kom ifrån. Och jag sa: "Det är en mörk skugga över Dig. Döden kastar sin skugga över Dig." Och damen bara knäpper ett kort av det här. Och på det är det, kamerans mekaniska öga får tag i dödens skugga.

48 Om någon av Er allesammans har sett *De tio budorden* och såg dödsängeln, hur den svepte in, den där mörka skuggan, som såg så dystert ut, den finns på den här bilden. Och jag tror, att den är på anslagstavlan nu. Om den inte är det, Billy kan höra mig, å, få honom att sätta upp den på anslagstavlan! Och den har pilen, som pekar på personen. Och personen, skuggan lämnade kvinnan och hon blev mirakulöst helad. Men det är liksom en huva, en mörk rök, som samlades och bildade en huva över damen och hängde fast vid den där cancern så där, kom därifrån. Naturligtvis är det skuggan, där döden rinner in också, från cancern.

49 Nåväl, hur mycket man än försöker tala om Sanningen för folk, kommer någon att vara misstänksam, att Det inte är Sanningen. Och om man alltid säger Sanningen, då vet man, att man – att man har rätt.

50 Jag har en vän, som är farmare, uppe i Västern. Och – och naturvårdsverket betalade omkring fyratusen dollars för en snövässla för att räkna antalet älgar, som fanns kvar bortom Troublesome Valley. Herr Jeverez, som satt här i kyrkan, jag ledde honom, en fullständigt otroende, till Kristus. Och Ni har hört mig berätta historien om då vi red tillsammans. Och han trodde inte på någonting annat än Darwins etik. "Och den där babyn, jungfrufödd, var nonsens." Och vi slog läger här om kvällen just där han tog emot Kristus.

51 Och så sa då den här mannen till dem. Han sa: "Ni behöver nu inte köpa den där bilen, den där snövässlan." Han

sa: "Jag ska tala om för Er exakt hur många älgar, det är där uppe." Han sa: "Det är nitton." Han sa: "Det fanns tjugo- . . . Det fanns tjugo och jag sköt två av dem." Och han talade med skogvaktaren. Man ska inte skjuta mer än en. Så han sa: "Det fanns tjugo och jag sköt två av dem. Nitton kvar."

Och han sa: "Ja, Jeff, jag vet, att Du sköt två av dem."

Han sa: "Det gjorde jag."

⁵² Nåväl, de tog snövesslan, körde upp dit, där fanns nitton stycken älgar. Han sa: "Billy, säg bara sanningen till en människa, så kommer hon inte att tro den."

⁵³ Så det är ungefär så det är. Man kan säga folk Sanningen och ändå. . . Det har varit så mycket missförstånd och — och lögner om saker och ting, så de tror inte, att man säger Sanningen, då man säger dem Sanningen. Förstår Ni?

⁵⁴ Men vi är så tacksamma, att vi har en himmelsk Fader, som bekräftar den där Sanningen med en bekräftelse. Det är sant. Så om då det här ska bli min sista dag på jorden, har till och med den vetenskapliga forskningen och bevisen bevisat, att jag har sagt Sanningen om de här sakerna. Det är riktigt. Det är Sanningen. Så den kommer troligen att sitta på anslagstavlan. Billy, är Du där i rummet? Har Du den i handen, bilden? Och om Du har det, nå, så ta ut den hit, så Du kan sätta upp den här, de skulle troligen kunna de den. Tja, jag vet inte. Det ska finnas en lampa på — på anslagstavlan.

⁵⁵ Och här är — här är bilden, just här. Jag antar, att Ni inte kan se den. Men just *här* kan Ni se den där huvlika dödsskuggan över den där kvinnans huvud. Och här är artikeln om det *här* bak, där damen tog bilden och för att se, om den verkligen syntes. Och där är den, på — på den där. Det är en huvlik dödsskugga.

⁵⁶ [Broder Branham talar med någon. — Utg.] Ser Ni kvinnan, en just där?

Du såg den, antar jag, broder Neville, eller hur? [Broder Neville säger "Ja." — Utg.] Mmm.

⁵⁷ Så Billy kommer troligen att sätta upp den på anslagstavlan, om Du vill, Billy! Kom och hämta den och ta den till framsidan och sätt upp den på tavlan, så alla kan se den, då de går ut! Han eller Doc, en av dem. Nu tänkte jag, att den kanske skulle synas klart nog, för att Ni skulle kunna se den, men det är för mörkt för den sortens bild. Men han ska ha den där ute, så Ni kan se den, då de går ut.

Kom nu ihåg alla pålysningarna!

⁵⁸ Och nu, i förmiddag, tänkte jag, att vi kanske skulle tala litet grand om någonting, som uppmuntrar församlingen, någonting som skulle ge Er mer.

59 [Broder Doc Branham säger till broder Branham: ”Vill Du ha den där strålkastaren?” — Utg.] Vad sa Du? [Vill Du ha den där strålkastaren på den?] Ja, Doc, om Du vill. Det är kanske bra.

60 Jag vill använda den här. Jag hade . . . En del av dem hade den inte till hands förra veckan, så vi tänkte, att det kanske skulle bli litet bättre idag. Jag ville tala om det, för att det hade med en dröm att göra, som en syster hade.

61 Jag undrar, om syster Shepherd är i kyrkan i förmiddag. Jag träffade henne här om kvällen. Och det var första gången jag hade träffat kvinnan, faktiskt, jag visste inte ens, vem hon var. Är hon? Jag antar, att hon inte är här. Jo! Skulle Du ha någonting emot det, skulle det vara opassande, om jag hänvisade till den där drömmen, syster Shepherd? Du har ingenting emot det, eller hur? All right. Det är all right.

Och innan vi närmar oss det, låt oss nu böja våra huvuden igen!

62 Nåderike himmelske Fader, vi prisar Dig för all Din godhet och barmhärtighet. Och lugna nu ner oss, Herre, så att vi kan studera den levande Gudens Ord, som det kommer till oss genom syner och bekräftas av Den Helige Ande, backas upp av Bibeln. Så vi ber, att Du ska ge oss förståelse, så att vi vet, vad vi ska göra i denna yttersta tid, då vi ser de onda makterna slå sig ner omkring oss nu. Striden, den sista striden ska just till att stridas. Hjälp oss, Herre! Som riktiga krigare, starka, låt oss hålla upp Trons sköld tillsammans med Guds Ord, Svärdet, och rycka fram! I Jesu Namn. Amen.

63 Då man nu tänker på att rycka fram, en strid, liksom ett — ett arrangerat fältslag, redo att gå till aktion, ett — en riktig strid, att strida trons kamp.

64 Syster Shepherd här och broder Shepherd, som är mycket tillmötesgående vänner till oss och som kommer till det här tabernaklet. Och de är dyrbara Guds barn. Och — och denna syster Shepherd, då jag hämtade min post, den sorten, som Billy kan besvara, bara någon, som säger: ”Skicka mig så och så många bönedukar!” Och jag ber över dem. Han bara skickar tillbaka dem. Men då det är ett privat brev, måste jag besvara det själv, ser Ni. Så jag hämtade min privata post och så tog jag hem den. Och jag läste i den, det stod: ”Från syster Shepherd.” Och det var en dröm, som hon hade haft för — för några månader sedan. Och hon kunde aldrig förstå den precis rätt förrän för två eller tre söndagar sedan, då jag undervisade om det här — de här *Sju Församlingstidsåldrarna* och — och de — de sju frukterna, Andra Petrusbrevet, hur det behövs, 2 Petr. 1, ”Att lägga till till vår tro.” Förstår Ni?

65 Först, i grunden, är Tron. För det andra, lägg till dygd till Din tro, till Din dygd kunskap, från kunskapen måttlighet, från måttligheten tålmod, till tålmodet gudsfuktan och

från gudsfruktan broderskärlek, broderlig älskvardhet och sedan kärlek, som är toppstenen. Sju av de där sakerna. Sju församlingstidsåldrar, ser Ni, och församlingstidsåldrarnas sju stjärnor och alltsammans härdas ihop av Den Helige Ande.

⁶⁶ Det är nu vad som behövs, för att bli en Kristi tjänare. Kristus bygger Sin Församling i sju församlingstidsåldrar, Sin Brud, en Person, kvinna, Församling. Sju församlingstidsåldrar bildar och utgör Bruden. En del från *den här* tidsåldern och en del från *den där* tidsåldern och en del från *den där* tidsåldern och alla tillsammans och formar den som en pyramid.

⁶⁷ Liksom Enok, som byggde pyramiderna, efter vad vi tror. Och toppstenen sattes aldrig upp på dem, för hörnstenen förkastades. Och vi tar nu, inte som Lärosats, utan för att förstå, bara för församlingen här. Att de här . . .

⁶⁸ Gud fullkomnar Sig i tretalet. Han gör Sig fullkomlig i "Fader, Son, Helig Ande", en enda Guds tre ämbeten. Han gör Sig fullkomlig i "rättfärdiggörelse, helgelse, Den Helige Andes dop", bli fullkomlig, nådens verk. Han gör Sig fullkomlig i tre tillkommelser: första gången för att återlösa Sin Brud, andra gången för att ta emot Sin Brud, tredje gången i Tusenårsriket tillsammans med Sin Brud. Och allting fullkomnas i tretalet. Och sju är gudsdyrkans nummer. Gud dyrkas i sjutal, fullständigt, nu fullkomnat och fullständigt.

⁶⁹ Och det underliga var, inte för att ta in det här, utan bara för att visa Er, det sista rådjuret jag fick hade fem taggar på ena sidan och tre på den andra, ser Ni, nåd och fullkomlighet.

⁷⁰ Lägg nu märke till ifråga om det här, denne Kristus. Gud skrev tre Biblar. Den första Bibeln var i skyn, kallas för zodiaken. Om Ni nu inte känner till Jobs Bok, så glöm det bara, för det är Job, som förklarar det, hur han tittade upp och gav namn åt de där sakerna i skyn.

⁷¹ Och lägg märke till i zodiaken, vad den började med! Det första i zodiaken är jungfrun. Det sista i zodiaken är Leo, lejonet. Kristi första tillkommelse, genom jungfrun. Den andra Tillkommelsen, Leo, lejonet, Lejonet av Juda stam.

⁷² Sedan fullbordade Enok den på sin tid, rättare sagt då på den tiden, pyramiden. Och den skulle . . . Naturligtvis har vi inte tid att gå in på bakgrunden till det och visa, hur den där pyramiden kom upp genom kamrarna osv. Det talar helt enkelt om den yttersta tiden nu. De är i kungens kammare nu, av måttet att döma. Men hörnstenen sattes aldrig upp på pyramiden. Och det där passar perfekt, arkitektoniskt, eller – eller som murverk. Så att inte ens ett . . . Det lilla tunna rakbladet . . . De vet inte, hur de någonsin kunde bygga den, förstår det inte, inte ens ett rakblad skulle skulle kunna komma emellan de där sidorna, där murbruket borde vara. Och det finns inget murbruk i den. Den är bara fulländad, hopsatt.

73 Så så är det, då Kristus och Församlingen blir ett. Det finns inget murbruk emellan. Det finns ingenting emellan, bara Gud och personen. Gud, Kristus och personen.

74 Men hörnstenen nu, den har de aldrig funnit. Man känner till Kröningsstenen, som de har i England för att ordinera kungarna, rättare sagt för att — att kröna dem osv. Men hörnstenen . . .

75 Lägg märke till den amerikanska dollarsedeln! Man ser om . . . På den amerikanska dollarsedeln, på ena sidan, vänstra sidan, är det amerikanska sigillet, en örn med . . . av spjut i sin hand, på andra sidan, detta kallas "Förenata Staternas" sigill. Men på nästa sida är pyramiden och, ovanför den, ett stort öga och där under står det: "Det mäktiga sigillet". Varför skulle det vara "Det mäktiga sigillet" i den här nationen, till och med höjt över vår nations sigill? Förstår Ni?

76 Det spelar ingen roll, vad man någonsin gör, Gud får det till att tala ändå. Förstår Ni? Han får syndaren att tala om det. Han får nationen att tala om det. Allting måste tala om Homom. Antingen man — man vill tro på Det eller inte, Det finns där.

77 Lägg nu märke till, att det är ett öga i det där, Guds öga. Och för att toppen inte kom av, Huvudsigillet, för att Det förkastades, vilket var Guds Son, byggnadens hörnsten, pyramidens Huvudsigill och allt det här. Nu — nu ska jag . . . Jag tycker inte om att . . .

78 Ibland bandar de de här sakerna och det kommer ut bland bröder i församlingar, andra församlingars bröder. Och då de gör det, då får bröderna ibland fel intryck, att jag säger någonting om bröder. Men det gör jag inte. Jag . . . Om man bara kunde lyssna och förstå, ser Ni, jag talar inte emot någon broder. För det passar sig inte för bröder, att tala emot varandra. Vi bör tala för varandra, inte emot varandra.

79 Men då jag ibland talar om en viss organisation, som presbyterianer, metodister osv., säger de: "Ser Ni, han är emot den." Jag är inte emot brodern i den eller systemen i den. Det är systemet, som skiljer bröder åt, som jag talar emot. Guds barn är en enda familj och inte olika grupper.

80 Och en del av dem säger: "Jag vill inte ha någonting med det att göra, för det där är presbyterianer. Och jag är metodist." Förstår Ni? Det där är nu inte så. Förstår Ni? Det är den där organisationens system, som bryter sönder broderskapet. Förstår Ni?

81 Det där nu, liksom jag har sagt, om Du for nedför älven i en gammal båt, som ser dålig ut, skulle försöka ta Dig igenom forsen, och jag visste, att det där inte skulle fungera, tja, då skriker jag inte och grälar på Dig. Jag försöker få ut Dig ur den där båten. Förstår Du? För det är båten, som kommer att gå sönder och — och — och Du kommer att bli övergiven, sitta

ensam i vattnet. Så — så det är inte — det är inte brodern i båten, utan jag ropar åt brodern för att visa honom, vad som håller på att ske.

⁸² Nåväl, alla de här systemen, som människorna har gjort i sina prestationer, måste gå sönder. Det är alltsammans. De måste komma . . . Vi måste komma till enhet, till broderskap. Det har varit avsikten med mitt liv, att försöka förena och inte bryta sönder en organisation, utan låta dem släppa sina idéer och vara bröder med varenda pånyttfödd kristen. Förstår Ni? Det, det är idén. Det är där jag har stått, nåväl, om nu bröderna ville lägga märke till det. Jag . . .

⁸³ Många av våra bröder, till och med i våra fullt evangeliska led, de tror inte, att baptisterna och metodisterna och lutheranerna osv. har en chans. Men nu kanske de har rätt. Men jag håller inte med om det där. Jag tror att . . . Tidsåldern här, den lutherska tidsåldern, i den här tidsåldern *här*, som kallades, tror jag, Sardes Tidsålder. Och sedan Filadefias Tidsålder för metodisterna. Och sedan pingstvännernas Laodicea-tidsålder. Jag tror, att det där är tidsåldrar. Och i var och en av de där tidsåldrarna tog Gud ut ett utvalt folk. Och således, som Hebreerbrevet 11 säger, att: "Utan dem blir vi inte fullkomliggjorda." Förstår Ni? Men nu har Församlingen kommit från *det här*, blivit i minoritet hela tiden, tills Den är framme vid pingsttidsåldern.

⁸⁴ Orsaken nu, till att jag säger det här, är att Ni ska få en idé om, vad systemen drömde. Och hennes dröm är förvisso jämförbar med vad jag har undervisat om.

⁸⁵ Lägg nu märke till här nu, alla de här sakerna, som Första Petrusbrevet, 6:e och 7:e versen, talar med Dig om, kommer genom Din tro, som finns först. Nu säger jag, att folk gör anspråk på att ha de här dygderna utan att ens vara födda på nytt. Och jag tror, att jag yttrade mig ohövligen och sa: "Det är som om en koltrast skulle försöka sätta på sig påfågelsfjädrar och göra sig till en påfågel." Han kan inte göra det. Det måste vara en naturlig fjäder, som växte på honom. Hans insida måste sätta ut den där fjädern.

⁸⁶ Och alltid, och jag har alltid blivit anklagad för att vara hård mot våra systrar om att ha kortklippt hår och makeup över hela ansiktet och sådant. Jag har alltid anklagats för att vara hård mot våra systrar. Det — det är inte det, att jag har någonting emot det där. Jag säger inte, att kvinnan inte är en god kvinna, att hon är någon gatslinka eller någonting. Det är inte min attityd. Utan det är det här, då hon sätter så mycket konstgjort på utsidan, visar det, att det finns en massa konstgjort på insidan, ser Ni, som borde vara fylld med Kristus. För utsidan uttrycker alltid, vad som är på insidan. "På deras frukt ska Ni känna igen dem." Förstår Ni? Och där

borde ju Kristus vara där inne och bry sig om Gud och bry sig om andra ting i stället för så mycken konstgjord prakt och Ni vet, gröna ögonlock och att se omänsklig ut och all den där sortens saker. Jag vill bara inte ha det och det tror jag inte, att Bibeln gör heller, så jag tycker om att bara vara vad vi är.

⁸⁷ Lägg nu märke till, att om hon inte har några fingernaglar och vill sätta på några, om hon inte har några tänder och behöver några, inte har en arm och behöver en, inte har hår och behöver lite, om man inte har de här sakerna, det är annorlunda. Men då man drar ut sina riktigt bra tänder, för att de inte är så blanka, som de borde vara, då har man gjort fel. Om man har rött hår och vill ha svart och man går hit ner och färgar det svart, bara därför, då har man gjort fel. Ja, jag tycker det. Men huvudsaken . . . Det finns inget Skriftställe för det där. Bara för att kortklippa sitt hår, det finns det Skriftställen för, ja, vi har gott om dem, så då vill vi försäkra oss om, att det där är riktigt, nu.

⁸⁸ Vår syster nu, då hon drömde, drömde hon att hon . . . Nåväl, först var hon bekymrad: "Vad är det för mening med att fortsätta och försöka kämpa sig igenom livet, om Gud kräver, att vi ska ta emot Den Helige Ande och vi inte har Den?" Nu tror jag inte . . .

⁸⁹ De kanske bandar det här. Men om de inte gör det . . . Om de gör det, så är det enbart till för församlingen. Förstår Ni? Och om nu någon broder skulle få tag i det här och Du hör min röst, broder, om det här, så kom ihåg, att jag bara undervisar min församling. Du bör alltid inför Din församling undersöka banden och om Du inte vill, att Din församling ska höra dem, så låt dem inte höra dem! Men jag försöker bara säga till den här lilla gruppen här, att — att broder Neville och jag genom Den Helige Ande försöker att — att leda och att undervisa dem.

⁹⁰ Nu är det en del av de här Sakerna, som Ni kanske inte alls kan hålla med om. Så om det är så, precis liksom jag alltid har sagt om att äta stekt kyckling: "Då Du stöter på benet, kasta då inte bort kycklingen! Man kastar bort benet." Så gör alltid det! "Då man äter körsbärspaj och stöter på en kärna, kastar man inte bort pajen. Man kastar bara bort kärnan." Så gör samma sak, då Du lyssnar till Det Här.

⁹¹ Jag — jag tror nu att — att orsaken till att det finns så mycket förvirring idag, ifråga om Den Helige Ande, är att det inte undervisas korrekt. Jag tror, att det undervisas om dopet . . . Och man säger bara "dopet".

⁹² Men då är det liksom om man säger "automobil". Men nu har jag åtskilliga mekaniker i den här församlingen och jag vet ingenting om det. Så om jag gör ett misstag, bröder, är jag . . . Kom ihåg, jag är ingen mekaniker. Där måste finnas tändspolar och tändstift och brytarspetsar och ventiler och allting annat, som utgör automobilen.

⁹³ Och då man talar om Den Helige Andes dop, är det en hel del, som hör till Det. Mmm. Förstår Ni? Det är en hel del, som hör till Det. Och här är, vad jag tror, att Gud håller på att bevisa: Den Helige Ande är här. Förstår Ni?

⁹⁴ Nu sa Petrus för det första: "Tro". Ge nu riktigt noga akt på det nu! Vi ska undervisa om det här i några minuter. Tron är nu det första för en. Och lägg till dygd till Din tro, kunskap till Din dygd, måttlighet till Din kunskap, tålamod till Din måttlighet, gudsfruktan till Ditt tålamod, broderskärlek, broderlig älskvärdhet till Din gudsfruktan och sedan kärlek. Och vem som helst vet, att kärleken är Gud. "Gud är kärlek." Förstår Ni?

⁹⁵ Så det där nu då, från det här, och att sedan ta med sig det här in i de sju församlingstidsåldrar. Gud håller, i sju församlingstidsåldrar, på att bygga en Brud åt Kristus, genom Filadelfia, Tyatira och Pergamus och Smyrna och Efesus. En församlingstidsålder, som Jesus sa: "Om — om Brudgummen kom i den första nattvåkten eller den sjunde nattvåkten, vaknade alla de där jungfrurna upp." Det gjorde de. De vaknade upp, Efesus', Smyrnas, Pergamus' Tyatiras, Sardes', Filadefias och Laodiceas jungfrur. La Ni märke till det? Det var i den sjunde tidsåldern, som Han kom och väckte upp de där sovande jungfrurna. Det för dem allesammans hela vägen tillbaka *hit*. Förstår Ni? För i det här, genom åren, tidsåldrarna, har Han byggt en Brud, fött en Brud, avlat en Brud på jorden åt Kristus. Och på samma sätt, som Han avlar Sin Brud, har Han avlat individer.

⁹⁶ Nu håller jag på att ge bakgrunden till det här, så att Ni kan förstå, då systemens dröm berättas.

⁹⁷ De här sakerna här måste nu absolut finnas i den kristne, innan Den Helige Ande någonsin beseglar dem, innan det här kommer ner på toppen och skapar en fullständig enhet.

⁹⁸ Nu till vår systems dröm, nu. Hon var bekymrad för om hon hade Den Helige Ande eller inte, då hon la sig ner på bäddsoffan, där hennes man läste en tidning. Och hon har småttningar, liksom jag har, och de åstadkommer alltid oväsen osv. Och så, i det här fallet, föll hon i sömn i ungefär tio minuter, eller femton. Och hon drömde. Och hon kunde aldrig förstå det eller få ihop det alltsammans, sedan nästan ett år tillbaka tills det här Budskapet lärdes ut. Då, medan jag undervisade om Det, kom alltsammans tillbaka till henne. Och hon drömde, att hon höll på att be.

⁹⁹ Hon gick fram och tillbaka på golvet först, innan hon drömde, och vred sina händer och tänkte: "Herre, har jag Den Helige Ande? Kan Du bevisa det för mig? En del säger: 'För att — att jag ropade.' Eller några sa: 'För att jag talade i tungor.' Och vi tror på allt det där. Men har jag verkligen fått Den?"

¹⁰⁰ Jag tror på alla de där sakerna, de där dygderna, att tala i tungor och ropa och alla slags demonstrationer. Jag tror på

varenda del av det. Men om det finns där utan *Det Här*, är det något fel. Förstår Ni? Nu, ser Ni, förstår Ni, man — man har ett skal. Lägg märke till det!

¹⁰¹ Och hon var bekymrad för det, så hon la sig bara på bäddsoffan, där hennes man läste, och hon somnade.

¹⁰² Och hon drömde, att hon var uppe på ett berg. Och på det här berget, det bästa. . . Jag har inte papperet framför mig men jag tror det var så här. Hon drömde, att hon såg en — en stenlåda, liksom — liksom en stomme, som stod just på toppen av det här berget. Och hennes man var precis bakom henne. Och hon såg en stor man, som stod där med arbetskläder på sig, ärmarna upprullade, och öste det renaste vatten hon någonsin hade sett och hällde det i den här lådan, den här stenlådan, som stod på toppen av berget. Och stenlådan höll inte tätt för vattnet. Och det rann raka vägen ut därifrån och bara sköljde upp allt skräpet och stickorna och allting där inne och sköljde ut det och rann nedför berget. Och det rann över hennes fötter och hon stod mitt i det där, men det fastnade inte på henne.

¹⁰³ Och — och då frågade hon, varför lådan inte höll tätt för det, och mannen sa: ”Det där är inte vatten. Det är Den Helige Ande och”, sa han, ”ingenting håller tätt för Den.” Och hon sa, att han sedan gick och hämtade en annan stor hink, och den var full av honung, och hällde honungen i den och sa: ”Nu kommer den att hålla tätt för det här.” Och hon trodde, att lådan, som var en stenlåda, skulle komma att rämna och spilla ut honungen, men det gjorde den inte. Till slut höll den samman och behöll den.

¹⁰⁴ Hon vände sig om och gick ner från berget. Då hon gick nedför berget, stannade hon vid foten av berget och såg sig tillbaka. Hon såg fem strömmar av det här rena, kristallklara vattnet, inte förorenat av de saker det hade gått igenom, fortfarande rent och klart, forsa fram. Sedan saktade det av. Sedan försvann det nästan och hon undrade, om det någonsin skulle nå foten av berget, de fem strömmarna. Och hon vaknade.

¹⁰⁵ Jag tror, att det där är nästan precis rätt, eller hur, syster Shepherd?

¹⁰⁶ Jag hade nu inte mer än plockat upp brevet och öppnat det, innan jag hade läst det, såg jag hennes dröm.

¹⁰⁷ Det är på det viset drömmar tolkas. Många av Er har nu kommit till mig med drömmar och — och sagt saker till mig om drömmar. Jag säger: ”Vänta en minut! Du berättade aldrig alltsammans.” Förstår Ni? Och går tillbaka och plockar upp det. Så om man inte kan tala om, vad Du drömde, hur ska Du veta, om tolkningen är rätt eller inte? Förstår Ni? Man måste, man måste se drömmen. En syn måste visa drömmen. Och då man ser drömmen, som personen drömde, och kan berätta för dem innan de talar om det för en, då vet man tolkningen.

108 Nåväl, jag tror, att det där finns i Skriften också, Daniel en gång. Var det inte riktigt? [Församlingen säger "Amen" — Utg.] Sa . . . Ja. Jag tror, att jag bara kom att tänka på det där då. Förstår Ni?

109 Men man ser alltid drömmen, om nu tolkningen är rätt. En person börjar berätta en dröm för en, man kan bara stoppa dem och säga: "Vänta en minut! Och det var *så och så*. Det var *så och så*, plus *så och så*."

Och då säger man: "Det där är exakt riktigt. Förstår Ni?"

110 En man försökte här om dagen berätta en dröm, som han hade drömt, för mig. Han sa: "Nåväl", sa han . . .

Jag sa: "Broder, varför utelämnade Du nu den där andra delen?"

Han sa: "Vilken andra del?"

111 Jag sa: "Du drömde, att Du kastade upp en sten i luften och jag sköt på den och fick någonting i ögat."

112 Han sa: "Det är exakt sanningen, broder Branham." Och de plockade precis ut den sista delen av det igår. Mmm.

113 Så var så god! Förstår Ni? Förstår Ni? Varför? Man talar inte om sanningen om det, men, ser Ni, Den uppenbarar alltid som svar, vad, berättar ens dröm för en, vad man drömde. Då vet man, att det är rätt.

114 Här är nu tolkningen av hennes dröm. Hon var bekymrad ifråga om Den Helige Ande. Eftersom hon nu såg, att lådan på bergstoppen var stenen. Stenlådan är *klippan*, "bekännelsen". Liksom Jesus nu sa i Skriften. Han sa, Petrus sa . . . "Vem", sa Jesus, "vem säger människorna, att jag, Människosonen, är?"

"En sa, att Du är 'Elias' och 'Moses' osv."

Och Han sa: "Men vem säger Du, att jag är?"

Han sa: "Du är Kristus, den levande Gudens Son."

115 Nu säger en del människor, den katolska kyrkan säger nu, den romersk-katolska kyrkan säger att Hans . . . "Vad klippan var, som Jesus sa: 'På denna klippa ska jag bygga min Församling och dödsrikets portar ska inte övervinna Den.'" De sa: "Det var på Petrus. Och Petrus var den där klippan, för *Petrus* betyder 'liten sten'. 'På denna lilla sten ska jag bygga min Församling.'" Och på Petrus, den apostoliska successionen, byggde de kyrkan.

116 Så säger den protestantiska kyrkan: "Det där är fel. Att det var på Sig själv Han byggde Församlingen."

117 Inte för att vara omedgörlig nu, men jag, efter mitt sätt att se det, är bägge delarna fel. För Han byggde Den aldrig på Petrus, inte heller byggde Han Den på Sig själv, utan det var på Petrus' uppenbarelse av vem Han var. Förstår Ni?

”Vem säger människorna, att jag, Människosonen?”

”Du är Kristus, den levande Gudens Son.”

118 ”Salig är Du, Simon, Jonas son. Kött och blod har inte uppenbarat det här för Dig”, någon predikantskola, ser Ni, ”utan min Fader, som är i Himmelen har uppenbarat för Dig. Du är Petrus. På denna bekännelses klippan, på den här uppenbarelsen, ska jag bygga min Församling.”

119 Och det där har varit, varenda församlingstidsålder har haft denna uppenbarelse om klippan, ända fram till denna Laodiceas uppenbarelse om klippan.

120 Och nu kan man inte skapa en helig församling. Det finns ingenting sådant som en helig församling eller helig organisation. Den Helige Ande kan bli predikad i den, men där inne finner man gott och ont, avfällingar, likgiltiga och allting annat. Så en organisation kommer inte att hålla stånd. Man kan inte säga: ”Vi har Den. Ingen av de andra har Den.” Nänämensan. Den Helige Ande utgjuts över individer. Det är individen.

121 Så därför, klippan, den här moderna Pingstförsamlingen, som har tagit emot Den Helige Ande, de gjorde det först. Hela vägen fram genom tidsåldrarna tog de emot Den Helige Ande, men inte i det mått, som de har Den nu, för det är en återupprättelse av det första. Då vi tar ljusstakarna, Alfa och Omega, hur de tände det första ljuset, det gick högre och högre och blev dunklare och dunklare, kom sedan tillbaka igen. Förstår Ni? Den förste och den siste osv.

122 Men nu, i den här församlingstidsåldern, håller Budskapet på att hållas in i församlingen. Men församlingskroppen själv är helt och hållet lik . . .

123 Det här tabernaklet, säger vi. (Det är där hon kommer till kyrkan.) Det här tabernaklet är inte ett Den Helige Andes tabernakel. Det finns ingenting sådant. Individer, som kommer in i den här kyrkan, är tabernakel åt Den Helige Ande. De är tabernakel, som innehåller Den Helige Ande, men inte församlingskroppen, en grupp. Därför rinner Den ut.

124 Men vad, den här mannen, som hällde vattnet, budbäraren till församlingen, som hällde Budskapet in i församlingen, men vad gjorde vattnet? Det sköljde ut allt skräp, som fanns i den. Det är det, Den Helige Ande gör, sköljer ur den nu.

125 Nu representerade honungen broderlig kärlek, broderlig älskvärdhet, som finns i den här tidsåldern. Jag berättade nyss om den broderliga älskvärdheten, den tidsålder vi lever i nu.

126 Nu kanske man säger: ”Se, jag – jag – jag tycker inte alls om broder Neville.” Eller: ”Jag tycker inte alls om broder Jones. Jag tycker inte om broder *Den och den*” och någonting sådant. Men så fort någonting händer honom, broder, brister

Ditt hjärta. Det bara nästan gör slut på Dig. Förstår Ni? Vi kan uppnå broderlig älskvardhet och känsla för varandra. Förstår Ni? Men att upprätthålla det i en grupp människor. . .

¹²⁷ Varför bryr man sig om den där brodern? För att man har brutit brödet tillsammans med honom här vid altaret, som Ni kommer att göra ikväll. Man var kamrat med honom. Man skakade hand med honom. Man tillber tillsammans med honom. Han är ens broder. Och han skulle kunna göra någonting i köttet, som man inte skulle kunna tåla, så man bara liksom håller sig undan, (vilket man inte borde göra), utan undviker honom litet. Men i djupet av ens hjärta, om någonting hände den där brodern, eller den där systemen, skulle det bara nästan göra slut på en.

¹²⁸ Jag — jag är en gammal man. Jag var en gång ung och nu är jag gammal. Jag har sett det verka så fram genom tiden. Hör folk säga: "Jag kommer bara inte att ha någonting att göra med honom." Och då någonting händer den där mannen, gör det nästan slut på honom. Han tänker: "Å, Gud, jag lät min käre broder gå, utan att bli vän med honom." Förstår Ni? Förstår Ni? Förstår Ni? Det är broderlig kärlek. Det ser ut, som om det inte håller ihop, men det håller ihop. Honungen, den håller ihop.

¹²⁹ Eftersom hon nu kom därifrån, nedför berget, till foten av berget, forside nu det här härliga vattnet över kullarna i fem strömmar. Nu är fem nådens tal, J-e-s-u-s, f-a-i-t-h [tro], g-r-a-c-e [nåd]. Förstår Ni? Fem är nådens tal. Fem strömmar rann här uppifrån träget, ner igenom *här*.

¹³⁰ Var och en av de här tidsåldrarna hade den där uppenbarelsen om klippan. De heliga sover, väntar, väntar, väntar, väntar, ser Ni, ända till den här tidsåldern. Men snart ska Den Helige Ande, som utgjuts från Kristus, komma och besegla Församlingen. Då kommer Församlingen att ryckas bort. Den kommer att vara en Guds fullständiga enhet, en Brud åt Kristus, som kommer att vara alltings Huvud. Följer Ni med mig nu? [Församlingen säger "Amen" — Utg.]

¹³¹ Nu undrade hon. I hennes dröm, nu, undrade hon: "Skulle den här lilla strömmen. . . Skulle den här lilla strömmen någonsin komma ner till foten?" Förstår Ni? Den höll på att torka upp. Eftersom hon nu själv. Här är nu det, som jag vill att Ni ska komma till nu. Hon undrade själv om sig själv. "Hade hon Den Helige Ande"?

¹³² Jag ville nu undvika att säga det här för några dagar sedan och tänkte, att församlingen skulle vara andlig nog för att få tag i det. Och kanske det är bäst, att jag slår av det här bandet just nu, men, för att jag inte vill, att det ska komma ut ibland bröder. Men man skulle kunna tala i tungor, man skulle kunna ropa, man skulle kunna dansa, man skulle kunna kasta ut onda andar, göra vad som helst, som man önskar, och ändå inte ha Den Helige Ande.

133 Kom inte de där lärjungarna tillbaka och fröjdade sig och ropade, för att de onda andarna var dem underdåniga, och Jesus. . . Mitt ibland dem var Judas. [Församlingen säger "Amen" – Utg.]

134 Sa inte Jesus att: "På den dagen", då Han kom, "ska många komma till mig och säga: 'Herre, har jag inte kastat ut onda andar och i Ditt Namn gjort många mäktiga gärningar?' Och jag ska säga: 'Gå bort ifrån mig, Ni ogärningsmän! Jag kände Er inte.'" De där sakerna är inga tecken på Den Helige Ande.

"På deras frukt ska Ni känna igen dem."

135 Nu säger man: "Broder Branham, ska vi, bör vi tala i tungor?" Absolut. Det där är Guds gåvor. Men de där gudsgåvorna, utan de här dygderna i dem, skapar en stötesten för den otroende. Det godkänns inte av Gud.

136 *Det här* måste finnas först. Och då man har tro, dygd, kunskap, måttlighet, tålmod, gudsfuktan och broderlig kärlek, då kommer Den Helige Ande ner och beseglar en som en enhet, på samma sätt, som Han beseglar församlingstidsåldrarna som en enhet. Sättet, som han skapar Sin Brud på, är det sätt Han skapar Sin individ på. Gjord av samma material, liksom Eva skapades ur Adam, ett revben från sidan. *Här* är de sakerna man måste ha först. Man kan inte spela dem. Man kan inte imitera dem. De måste vara sända från Gud och födda av Gud. Imitation orsakar bara förvirring.

137 Det är som jag sa. Skulle Ni kunna föreställa Er att få se en rovfågel sitta där med en duv fjäder fäst vid sina vingar och säga: "Titta, jag är en duva!" Han är ingen duva. Han är en rovfågel, en gam. Skulle Ni kunna föreställa Er en koltrast med en påfågels fjäder i sina vingar, som säger: "Titta!" Det där är någonting, som han klistrade på.

138 Utan det måste komma ut från insidan och det alstrar kristendom, Gud, genom Den Helige Andes kraft!

139 Vår syster blev våt om sina fötter, då hon kom ända ner. Vi vet allesammans, att syster Shepherd är barmhärtig. Hennes hem är öppet. Hon och brodern, jag bryr mig inte om, om det är en luffare, tiggare, vad det än är, de kommer att ge honom mat, göra vad de kan, för att hjälpa honom vidare. Å! Gud erkände det där, hennes grund-del.

140 Och här är, få nu tag i den här läxan! Här är det som är fel med — med. . . Jag slår på för det här. Här är det som är fel med Branham Tabernacle. Ser Ni, det finns två olika slags tro. Det finns två olika slags dygd, liksom jag hade det här om dagen. Två olika slags kunskap. Två olika slags måttlighet.

¹⁴¹ Den ene tror, att det är förbud, de har. Det är inte den sortens måttlighet, som Gud talar om. Det är det där ogudaktiga, okontrollerade humöret man har och den sortens saker, hämndlystnad, bråk.

¹⁴² Tålmod osv., det finns ett löjliggörande av det, ett låtsas vara. En natur-given tro, en natur-given dygd. Det finns en natur-given måttlighet. Alla de här sakerna är givna av naturen.

¹⁴³ Och största delen av vår tro är mental tro. Att höra Ordet, det för oss till ett mentalt erkännande av Gud.

¹⁴⁴ Men om Detta, som kommer Ovanifrån, å, broder, om Det någonsin träffar *det här*, blir det en gudfruktig andlig tro. Vad gör då den tron? Den tron erkänner endast Ordet. Vad någonting annat än säger, erkänner den endast Ordet, för: "I begynnelsen var Ordet och Ordet var hos Gud och Ordet var Gud." Och Ordet är fortfarande Gud. "Och Ordet blev kött och bodde ibland oss." Och då Ordet självt strömmar in i vår tro, blir vår mentala tro en andlig uppenbarelse.

¹⁴⁵ "Och på denna klippa ska jag bygga min Församling." Förstår Ni? Inte på en mental föreställning om att ansluta sig till en församling, en mental föreställning om Det Där, utan på uppenbarelsen, då de där strömmarna av nåd har strömmat in i den där mentala tron, som man har. Då, på detta, en andlig uppenbarelse: "Ska jag bygga min Församling och dödsrikets portar ska inte besegra Den." Förstår Ni? Det där visar, att de skulle vara emot Den, men de kommer aldrig att segra. Å, vilken underbar sak! Tron nu, ser Ni. De här fem strömmarna . . .

Jag hade en bit krita här, men jag antar, att han aldrig tog den med sig ut.

¹⁴⁶ Men de fem strömmarna, som Ni ser komma ner här igenom, härdar ihop *det här*. Det var Den Helige Ande, som skapade Efesusförsamlingen. Det var Den Helige Ande, som födde Smyrnaförsamlingen. Den Helige Ande, som gav Pergamusförsamlingen och Tyatiraförsamlingen i den mörka medeltiden. Det var Den Helige Ande, som byggde den där Bruden, de Utvalda, som har dragits ut ur alla organisationssystemen fram genom tidsåldrarna, så där. Det finns en Utvald, förutbestämd Jesu Kristi Brud, som Den Helige Ande har kallat ut, de Utvalda. Och det har varit Den Helige Ande i *den här* tidsåldern, *den där* tidsåldern, *den där*, *den där*, *den där*, osv. upp till toppen, Den Helige Ande.

¹⁴⁷ Och nu läggs de här dygderna och sakerna till, liksom i individerna, kunskap och tålmod, läggs till till vår tro. Sedan då Toppstenen kommer, sammanfogar Den Helige Ande Det. Där är Den Helige Andes dop. Det är därför, det är så ont om det idag.

¹⁴⁸ Jag ser här, jag har några texter nedskrivna här. Låt oss se! Jag hade en bild ritad här, om hennes dröm. Förstår Ni? Ni kan inte se den därifrån.

¹⁴⁹ Det, som nu kommer från Den Helige Ande, vad har kommit? Så Han kommer att ge en övernaturlig tro, andlig tro till en, *här* nere vid foten. Så den där andliga tron erkänner endast Ordet. Vad någon annan än säger, kan inte – det hjälper inte. Det Där känner bara till Ordet. Om någon säger: ”Undrens tid är förbi.” Den där tron erkänner bara Ordet. Någon säger: ”Det finns ingenting sådant som Den Helige Andes dop.” Den där tron erkänner bara Ordet. Det är verklig, andlig tro, ser Ni. Det är riktigt. Förstår Ni? Den erkänner bara Ordet.

¹⁵⁰ Alltså, det där var nummer ett. Nummer ett, som kommer till en, ens mentala tro just här, Den Helige Ande, som kommer ner in i ens mentala tro och gör den till en andlig tro kommer. Sedan erkänner den andliga tron enbart Ordet.

¹⁵¹ Och nu nummer två, tre. Då kommer man att ha andlig, man kommer att ha Den Helige Ande och ha alla *de här* sakerna förseglade i en, då Den Helige Ande täcker *det här*. Från ens tro, upp till Den Helige Ande, det beseglar en inne hos Kristus. Då blir man Ett. Amen. (Ta bort den här saken ur vägen för mig, den är tung för ens armar!) Man blir Ett. Ser Du, Du och Kristus lever tillsammans. ”På den dagen ska Ni förstå, att jag är i Fadern, Fadern i mig, jag i Er och Ni i mig.” Förstår Ni? Då är nu detta en besegrad Herren Guds enhet.

¹⁵² Och sedan blir de bekräftade och placerade. Då det här äger rum, blir de bekräftade söner och döttrar till Gud.

¹⁵³ Kommer Ni ihåg, i Matteus Evangelium, 17:e kapitlet, 1:a till 5:e versen, Jesus på Förklaringsberget?

¹⁵⁴ Ni har hört *Hör på Honom*. Den predikan, som jag just predikade här, för ungefär ett år sedan, blev så populär, *Hör på Honom*. Även insättandet av en son i Efesierbrevet 1:5: ”Gud har förutbestämt oss till adoption av söner.” [King James övers.]

¹⁵⁵ Ser Ni, en familj, då en son föds in i den, är en son då. Men den där sonen hade lärare, som skulle uppfostra honom. Och om den där sonen aldrig blev till – till rätta sortens son, blev han aldrig arvinge. Men om han var en rätt son och sonen, som ville lyda sin far, då adopterades den där sonen, eller insattes i sin ställning. Han blev arvinge till vad fadern hade.

¹⁵⁶ Och det var det, som Gud gjorde på Förklaringsberget. Då Han tog Sin egen Son, sedan Han hade bevisats vara rätta sortens son, ser Ni, och hade utstått alla frestelser, tog Han upp Honom på Förklaringsberget och överskyggade Honom.

¹⁵⁷ Ni vet, i Gamla Testamentet tog de en son, klädde honom i en trevlig, vacker klädnad och satte ut honom inför åskådarna. Och de hade en insättelseceremoni, eller vi kallar det adoption. I Galaterbrevet här tror jag liksom, att Paulus hänvisar till det som adoption av söner. Men att nu insätta en son, predikanterna kommer att förstå, och andliga bibelläsare, hur den här sonen insattes. Med andra ord, sonen var en son, då han föddes.

158 Det var där vårt pingstfolk gjorde sitt misstag. Att vara född in i familjen, genom Den Helige Ande, det är riktigt, men sedan måste vi vara rätt slags barn, uppfostras av den rätte Läraren. Förstår Ni?

159 Om nu en man på den gamla tiden tänkte på sin son, ville han att han skulle vara rätta sortens son, han skaffade sig den bästa lärare han kunde finna, den bästa läraren, för han ville, att hans son skulle utvecklas så, att han blev lik sin pappa. Förstår Ni? Så han skaffade sig den rätte läraren.

160 Om nu en man på jorden skulle tänka på den bästa läraren, hur är det med Gud, vår Fader? Han skaffade sig aldrig biskopar och kardinaler och präster. Han fick Den Helige Ande till att vara vår Lärare. Och Den Helige Ande är vår Lärare. Och Han — Han är i Församlingen och Han avlägger rapport hos Fadern.

161 Och tänk då, om lärarens far kom fram och sa: "Nja, Fader. . ." Han kommer nu inte att skaffa Sig någon slags lärare, som vill ha ett strå i sin hatt, Ni vet, en fjäder kallar vi det. Säg: "Å, om jag berättar för fadern om. . . Den där lille pojken är ju en avfälling i alla fall, men om jag — om jag säger till fadern, kanske fadern ger mig en löneförhöjning." Det är inte rätta sortens lärare. Den rätta sortens lärare är ärlig, säger sanningen.

162 Och Den Helige Ande säger Sanningen om oss, då Han kommer inför Gud. Ja. Så han kommer upp. Vad tror Ni? Han skulle rodna idag för att behöva säga: "Dina döttrar klipper sitt hår allesammans och Du sa till dem att inte göra det. Dina söner är så organisationssinnade, att de helt enkelt inte kan se på varandra. Det är riktigt. Och de antar *det här* i stället för *Det Här* och *det här* i stället för *Det Där*." Så Han måste rodna! Men så den där Läraren skulle älska att komma och säga: "Oj, oj. Den där sonen är en verklig son. Han är precis lik Fadern." Å, så Han skulle älska att få säga det! Förstår Ni?

Då sväller Fadern av stolthet och säger: "Det här är min son."

163 Det är exakt, vad Gud gjorde på Förklaringsberget. Lägg märke till, att Moses och Elia visade sig där! Och Petrus var alldeles begeistrad. Det övernaturliga gjordes. Petrus blev begeistrad, sa: "Låt oss bygga tre hyddor, en åt Dig och en åt Moses och en åt Elia!"

164 Medan han ännu talade, tystade Gud honom. Han sa: "Detta är min älskade Son, i vilken jag har gott behag. Hör på Honom, Ni!" Förstår Ni? Gud ställde Sig själv i bakgrunden och: "Det här är min Son."

165 Moses representerade lagen. Profeterna representerade Hans rättvisa. Vi skulle inte kunna leva genom Hans lag. Vi skulle inte kunna leva genom Hans rättvisa. Jag ber inte om rättvisa. Jag vill ha barmhärtighet, inte rättvisa. Jag kan inte hålla Hans lag och jag kan inte uppfylla Hans rättvisa. Utan

jag behöver Hans barmhärtighet. Och Gud sa, att lagen och rättvisan hade uppfyllts i Honom. ”Han är min älskade Son. Hör på Honom, Ni! Det där är Han. Det där är den Ende.”

¹⁶⁶ I Gamla Testamentet nu, då den där sonen hade adopterats eller insatts i familjen, dög hans namn precis lika bra på checken, som hans pappas gjorde. Jajamensan. De hade inget. . . De hade en ring på den tiden, ett — ett tecken, sigill. Och de. . . [Broder Branham gör ett spottande ljud och slår på predikstolen. — Utg.] Spottade på det, placerade det, där var sigillet. Det där var bara. . . Han bar sin pappas ring, hans sigill. Och det dög lika bra som hans pappas.

¹⁶⁷ Då nu Jesus hade varit lydig, Jesus mot Gud, insatte Gud Honom i Hans ställning, ”Det här är Han.”

¹⁶⁸ Då nu medlemmen genom Den Helige Ande föds in i Guds familj och har bevisats ha de här dygderna i sig, så att Gud kan se dygd, kunskap, måttlighet, tålmod, broderlig älskvärdhet och gudsfuktan i honom, då beseglar Gud honom, eller insätter honom. Och där, det är då man ser Guds söner och döttrar.

¹⁶⁹ Så Efesierbrevet 4:30 säger: ”Bedröva inte Guds Helige Ande, genom vilken Ni är beseglade intill Er Återlösningsdag!” En del av Er baptister nu, som vill hålla på den eviga säkerheten, om Ni nu vill komma till det där stadiet, ska jag hålla med Er. Det är evig säkerhet, om man kommer till den platsen.

¹⁷⁰ Men att bara säga, vem som helst säger: ”Jag har gått in i baptistförsamlingen. Jag är presbyterian. Jag har evig säkerhet.” Det är fel. Ditt eget liv bevisar, att Du inte har det, förrän Det Här finns där.

¹⁷¹ Och Gud har adopterat Dig och genom Den Helige Ande beseglat in Dig i Sitt Rike, då går det inte, att komma ut ur det. Du är säker för evigt. Tro. ”Bedröva inte Guds Helige Ande, genom vilken hela Du och Dina gudfruktiga dygder är beseglade intill Återlösningsdagen!”

¹⁷² Jag tror, att det finns en Brud, som är förutbestämd. Jag tror, att Gud sa, att Han skulle ha ”en Församling utan fläck och skrynka.” Jag tror på förutbestämmelsen, att Bruden är förutbestämd. Hon måste finnas där. Jag hoppas, att jag är med i Henne. Så att jag är med i Henne, ser Ni. Nu kommer det an på mig att arbeta på min egen frälsning tillsammans med Gud, tills *de här* sakerna blir godkända av Gud, och sedan beseglas in i Guds Rike. Där är Den Helige Ande. Där är Guds äkta verk. ”Det är beseglat intill Återlösningsdagen.”

Det där var hennes dröm. Jag tyckte den var vacker.

¹⁷³ Därför, då hon nu gör det där, då den där Församlingen kommer till den här platsen, eller individen, kommer Församlingen att vara Där. Låt mig säga det riktigt ordentligt, så att Ni får tag i det! Församlingen är förutbestämd att vara

Där. Jag vill vara med i Den, men enda sättet för mig att få vara med i Den, är att vara en del av Den. Hur blir jag en del av Den? Genom att vara i Den. Hur kommer jag in i Den? Genom ett dop, genom en Ande. Första Korintierbrevet 12: "Genom en enda Ande är vi alla döpta in i en och samma Kropp." En enda Kropp, indöpta i Den.

¹⁷⁴ Men man kan inte klistra på de här små sakerna, säga: "Jag talade i tungor. Jag har Den." Man går ut här och är arg och svär och håller igång. Förstår Ni? Det är att sätta påfågelsfjädrar på en — på en nötskrika. Förstår Ni? Det kan man inte göra. Ens eget liv bevisar, att det inte är så.

¹⁷⁵ Men då de här sakerna verkar i Dig, genom Gud, då är Du besegrad. Då är det inte något tillgjort med det. Du är bara Dig själv. Det är då, som syner, fullkomligt, Den Helige Ande, Guds verk, allting uppenbaras, för att (varför?) Du och Kristus blir ett. Jag hoppas, att det är förstått. Du och Kristus blir ett.

¹⁷⁶ Jag hade någonting annat, som jag hade skrivit ner här, som jag ville komma ihåg. Det för oss till Livets plats. Då blir man . . . Man får evigt Liv.

¹⁷⁷ Nu har jag det grekiska lexikonet här, *The Emphatic Diaglott*. Jag studerade här om dagen ett ord.

¹⁷⁸ I Johannes 14 nu, eller Johannes 3:16, finner vi, att på ett ställe står det: "ha *alltid varande* Liv". På ett annat ställe står det "ha *Evig* Liv". Men på grekiska, i den grekiska versionen . . . På hebreiska står det: "Liv utan ände". I det grekiska ordet, är det a-i-n-i-o-a-n.

¹⁷⁹ Nästan liksom "aeon". Aeon är "en tidsrymd", som inte kan, det är ett tal, som inte kan räknas. Det är mer än miljoner, triljoner, miljarder.

¹⁸⁰ Men det här är *aionios* av tid, Evigt Liv. Och det engelska ordet för det är Eternal. Vi känner till det som Evigt, *aionos*, eller "Liv utan ände". Förstår Ni? Och om man har Liv utan ände, hur kan man då förgås? Man har blivit en del av det Eviga. Och det finns bara en sak, som är Evig.

¹⁸¹ Satan är inte Evig. Nej. Han — han blev Satan. Helvetet är inte Evigt. Helvetet skapades. Det är inte Evigt. Och de här kropparna är inte Eviga. De skapades.

¹⁸² Men Guds Ande är Evig. Den hade aldrig någon början och den har aldrig något slut. Och enda sättet, som vi kan få Evigt Liv, från det där grekiska ordet *Zoe*, som betyder "Guds eget Liv", är att vi får, vi blir en del av Gud, då vi blir Guds söner och döttrar och vi får *aionos*-Liv. Så den delen, som lever i oss, som känner igen det här Ordet, *härifrån* och *hit*, som erkänner Det, är *aionos*-Livet, "Liv utan ände". Det är Guds eget Liv i oss. Amen. Huit!

183 Här om dagen, på resan, hade jag en diskussion med Jehovas Vittnen. Inget ringaktande av någons tro, nu. Vi har gott om omvända, som sitter här, från Jehovas Vittnen. En av våra förtroendemän i församlingen var Jehovas Vittne, *var*, och blev frälst, han och hans familj. Hans far var läsare, broder Woods och dem. Alla hans bröder och systrar nu, nästan alla av dem har kommit in, tagit emot Den Helige Ande, på grund av att syner från Gud talat om för dem, vad de gjort. Och vad de. . . Förstår Ni? Det gjorde det.

184 Men nu säger Jehovas Vittnen här i sin bok, att andedräkten man andas är själen. Det där kan nu inte vara riktigt. Andedräkten, som man andas, är inte själen. Om det vore så, är man — en gång är man ett slags själ, nästa gång är man någon annan, har andats ut den där själen. Titta, var man skulle vara! Andedräkten är luft, nu, och det är luft man andas in i sina näsborrar.

185 De tar nu Skriftstället från begynnelsen: ”Och Gud andades in Ande i hans näsborrar och han blev en levande själ.” Nu vill jag fråga Er en sak. Om han var människa, vilket slags andedräkt andades han innan Gud hade andats in Sin Livsande i honom? Förstår Ni? Vilket slags andedräkt? Han andades, var en levande människa. Nå, om det då är så, då är vartenda djur en levande själ, för de andas en levande själ och vår själ och alltsammans. Då skulle Jesus inte ha behövt dö. Djuroffret skulle ha varit tillräckligt. Förstår Ni? Så, broder, det argumentet håller inte.

186 Men det Gud gjorde, Han andades det Eviga Livets Andedräkt, amen, då blev han en levande själ, en själ som inte kan dö. Se nu upp, nu! Vi kommer att komma in i honungen, ända upp till armbågarna. Lagg märke till detta! ”Andades in det Eviga Livets Andedräkt i hans näsborrar och han blev en Evig själ.” För Gud andades, inte vad naturen gjorde utan vad Gud gjorde, andades in Livets Andedräkt i hans näsborrar och han blev en levande själ.

Så säger man till mig: ”Adam dog, broder Branham.”

187 Men kom ihåg, innan Adam dog, fick han ett lamm, som återlöste honom. Halleluja! ”De, som han förut kände, har Han kallat.” Han fick ett lamm att återlösa dem. Han var en förebild. Adam föll. Då ordnades det med lammet åt Adam, för den Evige Gudens Andedräkt hade redan kommit in i hans näsborrar, och han blev en levande själ. Han var en Guds son.

188 Inte hans andedräkt, liksom det afrikanska ordet. Jag vet inte, vad det grekiska ordet för det är, just nu. Men det afrikanska ordet, de säger *amoyah*, vilket betyder ”vinden, en osynlig kraft”. Djuren andas amoyah. Syndarna andas amoyah.

189 Varför skulle vi då sträva efter Evgigt Liv, om det är så, att den Eviga själen andades in i oss genom andedräkten? Varför skulle vi sträva efter Evgigt Liv? Det slår fel, broder. Förstår Ni? Det – det – det kan bara inte åstadkomma det.

190 Men särskilt på Adam andades Gud det Eviga Livets Andedräkt och han blev en Evig person hos Gud. Han hade makt liksom Gud. Han var en amatörgud. Han var jordens gud, inte Himmelens Gud, nu. Jordens gud!

191 Och en dag kommer Guds söner åter att bli gudar. Jesus sa så. ”Är det inte skrivet i er lag: ’Ni är gudar’? Om Ni då kan kalla dem, som Han kallade, för gud, dem som Gud besökte, säg, hur kan Ni fördöma mig, då jag säger, att jag är Guds Son?” Förstår Ni? Nu håller vi på komma in på någonting djupt. Ge nu akt på det här, då vi slår fast det!

192 Här är de nu. Han är nu en Guds son, men han gör ett misstag. Han vet, att han gör fel. Kom nu ihåg, att Adam inte blev bedragen. Bibeln säger så. Första Timoteusbrevet 3. ”Adam blev inte bedragen, utan kvinnan var den bedragna, var i överträdelsen.” Adam gick med Eva, för det var hans hustru.

193 Samma som Kristus, inte bedragen av Satan men gick in i döden tillsammans med Bruden. Han gick för att vara tillsammans med Bruden, så Han kunde återlösa Församlingen.

194 Adam visste, att han hade fel, så han bara gick ut tillsammans med Eva. Förstår Ni? Men det var ordnat med ett lamm åt dem, så att de blev återlösta.

195 Och för de här lammen idag, som i förväg var kända av Gud och som Gud har kallat, finns det en Återlösare. ”Ingen kan komma till mig, med mindre min Fader drar honom. Och alla, som Fadern har gett mig, kommer att komma till mig.” Är det riktigt? [Församlingen säger ”Amen” – Utg.] Så det finns ett iordningställt Lamm, allt sedan världen grundlades, då deras namn sattes i Lammets Livsbok. Det ordnades med ett Lamm, för att skapa en nådens väg åt varenda en av dem att gå in i uppståndelsen på, ett iordningställt Lamm, Adams lamm, lägg nu märke till det, liksom Adam fick ett iordningställt lamm.

196 Det där är nu Församlingen idag. Jag menar inte församlingen. Vet Ni vad?

197 Jag säger inte det där som ett helgerån och jag menar inte med det att såra någons känslor. Jag är inte här för att göra det, som jag redan har förklarat mig. Jag är här för att hjälpa, men vad jag försöker göra. . .

198 Vet Ni vad? De här församlingarna är faktiskt inte församlingar. Det finns bara en enda Församling. De här är föreningar. Förstår Ni? De är föreningar. Jag har inte någonting. . . Det är all right. Men jag – jag vill bevisa det där för Er om några minuter, att de bara är föreningar. Man

tillhör metodisternas förening, presbyterianernas förening eller pingstvännernas förening, så långt som det räcker. Jajamensan. Förstår Ni? Föreningar! Förstår Ni? Man kan inte. . . Förstår Ni? Församlingarna är faktiskt föreningar, där folk med samma idé kommer tillsammans.

199 Men Församlingen är En. Och man kan inte ansluta sig till Församlingen. Man föds in i Den. Och då man föds in i den, är man en lem i Den.

200 Precis liksom min familj. Jag har varit i Branham-familjen i femtiotre år. De bad mig aldrig att ansluta mig till familjen. Varför? Jag behöver inte ansluta mig till familjen. Jag föddes till en Branham.

201 Och man föds in i Församlingen. De här andra nu, de är föreningar. Har Ni någonsin tänkt på det? [Församlingen säger "Amen" – Utg.] Jajamensan.

202 En dag klippte jag gräset och jag tänkte på, tja, "Den stora heliga katolska kyrkan", som de kallar den. Jag gick så där och klippte.

203 Och Någonting stoppade mig, alldeles stel, och sa: "Kalla inte det där för Det!" Jag såg mig omkring. Jag började klippa igen. Åter stoppade Det mig och sa: "Kalla dem inte för Det! De är en förening liksom de andra. De är inte Församlingen. Det finns en enda Församling." Förstår Ni? De är medlemmar i en förening, för man kan ansluta sig till en förening. Men man kan inte ansluta sig till Församlingen. Församlingen, Den föds man in i. Man blir en lem i Den genom Pånyttfödelsen, således en medlem i Familjen, en broder eller syster i Den.

204 Låt mig nu bara läsa någonting för Er ur *The Emphatic Diaglott* här, om Uppenbarelseboken 17:3 och *The Emphatic Diaglotts* apokalyps här! Och lägg bara märke till det här, hur det står här och hur – hur vackert det stämmer överens med det där! Uppenbarelseboken 16, 17. All right. Låt oss nu läsa här bara en minut! Lyssna till det här riktigt noga, Uppenbarelseboken 17:3!

Och en av DE DÅR SJU Änglarna, som hade . . . SJU Skålarna kom och talade med mig, . . .

205 Jag läser för Er ur *Lexikonet*. "Som hade . . ."

. . . "Kom, jag ska visa dig DEN DÅR STORA SKÖKANS DOM, hon som sitter på Många Vatten;

206 Och vi vet allesammans, att det där är Vatikanen. Här har vi *Our Sunday Visitor* där inne, från den katolska kyrkan, som talar om för oss precis exakt vad den är. Förstår Ni?

207 Och det här svaret på det sa: "Men vänta en minut!" Man sa: "Det har funnits alla slags namn", sa man, "som skulle kunna bli sexhundrasextiosex."

Jag sa: "Men bara en minut."

Man sa: "Ditt namn skulle kunna bli sexhundra . . ."

208 "Men," sa jag, "jag sitter ändå inte på sju kullar och regerar världen, ser Du." Mmm! Förstår Ni? Det är riktigt. Förstår Ni?

209 [Broder Branham läser Uppenbarelseboken 17:1 ur *The Emphatic Diaglott*. — Utg.]

. . . *visa dig DEN DÅR STORA SKÖKANS DOM*, hon som sitter på *Många Vatten*;

210 *Vatten*, Uppenbarelseboken 17:15, är "täthet och människoskaror". Förstår Ni?

med vilken JORDENS KONUNGAR har begått otukt och JORDENS INNEBYGGARE har gjorts druckna av hennes OTUKTS VIN.

211 Vad nu?

Och han förde mig i Anden in i en Öken, . . .

212 *The Emphatic Diaglott* nu. Förstår Ni?

. . . *och jag såg en Kvinna, som satt på ett scharlakansfärgat Vilddjur, fullt av Hädiska Namn, . . .*

213 I King James nu, står det: "fullt av hädelsens namn". Ett ögonblick bara, så ska jag få tag i det här, bara en minut! Uppenbarelseboken, det tredje. All right, här är det. Uppenbarelseboken, jag menade 17, inte 7. 17, lyssna nu på 3:e versen!

Och han förde bort mig i anden in i öknen och jag såg en kvinna, som satt på ett scharlakansfärgat vilddjur, fullt av hädelsens namn, . . .

214 Det är så engelskan återger det. Men i den ursprungliga grekiskan från *The Diaglott* står det så här i Uppenbarelseboken 17:3. Lyssna!

Och han förde mig i Anden in i en Öken; och jag såg en Kvinna, som satt på ett scharlakansfärgat Vilddjur — Vilddjur, fullt av Hädiska Namn, . . .

215 Det där är en hel del annorlunda, från "hädelsens namn" till "hädiska namn". Vad är det? Och vi . . . Nu var hon:

. . . *SKÖKORNAS MODER* . . .

216 Det vet vi allesammans. Men vad är det? [Någon säger: "Den romersk-katolska kyrkan." — Utg.] Man måste inte vara . . . Nåja, det är riktigt, det där skulle inkludera Den romersk-katolska kyrkan. Men hon är "full av hädiska namn", metodist, baptist, presbyterian, lutheran, som alla kallar sig "Guds församlingar". Hädiska namn! Stor skillnad mellan "hädelsens namn" och "hädiska namn". Kallar sig för "Guds Församling" och representerar sig själva inför världen och kortspelsparties och drickande och hålligång och soppsupéer och allting annat och alla slags saker går an.

217 Det finns bara en enda Församling. Man föds in i Den. Man kommer inte in i Den förrän man är tvagen i Lammets Blod och besegrad av Den Helige Ande.

218 Vilken skillnad mellan ”hädelsens namn” och ”hädiska namn”? Får Ni tag i det? [Församlingen säger ”Amen” – Utg.]

219 Jag fick fatt i det där i morse, då jag höll på att läsa här, att komma ner. Någoting bara sa till mig: ”Gå in i Ditt rum! Ta fram *The Diaglott!*”

220 Ja, det är bara lydnad. Det är alltsammans. Gick in. Och jag tog fram Uppenbarelseboken 17. Jag tänkte: ”Varför vill Du, att jag ska läsa det här för?” Jag började läsa. [Broder Branham knäpper med fingrarna. – Utg.] Så fort jag träffade på det, ”Där är det.” Jag tog en penna och skrev ner det. Jag sa: ”Där är det.”

221 Nu skriker de om att jag sparkar på organisationerna. Det är de där hädiska namnen, att kalla sig: ”Guds församlingar och Kristi församlingar och metodistförsamlingar och församlingar.” Det är föreningar, inte församlingar.

222 En enda Församling, det är Herrens Jesu Kristi Församling. Och vad är Den? Jesu Kristi mystiska Kropp i verksamhet på jorden, bestående av medlemmar i vilken som helst av de här församlingarna, som skulle vara en lem i Kristi Kropp. Man måste födas in i Den, inte ansluta sig till Den.

223 Och att ansluta sig till den är hädiska namn, den här kvinnan. Den här kvinnan, hennes makt!

224 Och just nu kan Ni se, hur de kommer att ta alla människor, som har avvikande idéer om religion, och skicka dem till Alaska. Ni har sett det där. Alla våra avvikande trosriktningar.

225 Och vad är det? Rådet, Kyrkornas Världsråd och katolikerna har sitt stora rådslag på gång i Vatikanen nu, där borta, om hur de ska försöka. Och alla de här biskoparna osv. de försöker komma fram till en överenskommelse för att strida mot kommunismen. Världen strider mot kommunismen och bara förenar sig med katolicismen.

226 Det är precis liksom det är idag. Här är vi, som jag sa. Vi är. . . Vi är nästan bankrutt. Vi lånar, gör av med pengar nu från skatter, som ska betalas om fjorton år från idag. Det är så långt det har gått med oss. Vem har världens pengar? Den katolska kyrkan. Hur skulle de lånas ut till Förenta Staterna? För att bevara de här tobaks- och whiskeybolagen osv. Visst, de kommer att låna det från dem. Då de gör det, säljer de sin förstfödsrätt raka vägen till den katolska kyrkan. Vi styrker oss. Ge akt på det här, helt klart, klarare än att läsa en tidning. Här är det. Förstår Ni?

227 De är metodister, baptister, presbyterianer osv. och kallar sig "Guds Församling". Med katoliker och alla den sortens ting är den här vilddjursmakten full av hädiska namn. Kalla sig: "Jag är . . ." Jag sa . . .

228 Jag for till sjukhuset här för inte så länge sedan, skulle be för en person. Jag sa: "Vi ska . . ." Det var min mor. Jag sa: "Vi ska be för mor."

Och damen sa: "Dra för det där förhänget!"

Jag sa: "Är Ni inte en kristen?"

Hon sa: "Vi är metodister."

229 Jag sa: "Tack. Jag trodde, att Ni kanske var troende." Jag bara drog för draperiet runt mig. Förstår Ni? Så om man inte är kristen, då är det annorlunda. Förstår Ni?

230 Men "Vi är metodister", det där är hädelse. Vilddjuret, församlingarna, som kallas församlingar, de är inte församlingar. Låt mig försäkra mig om, att det där blir inspelat! Ja. De är inte församlingar. De är föreningar. Folk ansluter sig till dem.

231 Men man kan inte ansluta sig till den levande Gudens Församling. Man föds in i Den genom Den Helige Andes dop. Och då man blir döpt med Den Helige Ande, beseglas de här dygderna i en av Den Helige Ande och därför: "Den, som är född av Gud, begår inte synd." "Kan inte." Var så god! Oj, oj!

Vi bara pratar hela dagen, skulle vi inte kunna det?

232 Församlingen är Kristi mystiska Kropp, född av Guds Andedräkt. Ååh! Fick Ni tag i det? [Församlingen säger "Amen" – Utg.] Guds Församling är född av Guds Andedräkt. Gud andades Andedräkt in i Adams näsborrar, andligen, och han blev en levande själ. Visste ni, att pingstvännerna, rättare sagt den sanna Pingstförsamlingen, är född av Guds Andedräkt? ["Amen."]

233 Låt mig läsa någonting för Er, bara en minut, som är om det! Låt mig se, bara en minut! Johannes Evangelium, tror jag jag ska gå till. Vi ska ta reda på, om Guds Församling är det eller inte. Johannes Evangelium, låt oss se, jag tror, att det är omkring 16, 19, 20. All right. Här tror jag vi ska ha det, just här. All right. Låt mig läsa för Er och se efter, om Församlingen är född av Guds Andedräkt eller inte, liksom Adam var i begynnelsen! Se upp!

Och samma dag på kvällen, eftersom det var den första veckodagen, då dörrarna var stängda och lärjungarna var församlade i fruktan för judarna, kom Jesus och stod mitt ibland dem och sade till dem: "Frid vare med Er!"

Och då han hade sagt så, visade han dem sina händer och sin sida. Där... Då blev lärjungarna glada, då de såg Herren. Och Jesus...

Och sedan sa Jesus åter till dem: "Frid vare med Er! Liksom min Fader har sänt mig, ... så sänder jag Er."

²³⁴ Se upp! Fadern, som hade sänt Honom, vandrade i Honom. Och Jesus, då Han sänder en lärjunge, vandrar Han i honom. Samma en, som sände, Gud.

Och då han hade sagt detta, andades han på dem och sa ... Ta emot Den Helige Ande, Ni!

²³⁵ Församlingen, född av Guds Andedräkt! Då den här gestalten har format sig dit upp, i god kondition, andas Guds Andedräkt på dem: "Ta emot Den Helige Ande!", då är man en Guds son. Man kan ansluta sig till vad man vill, men man är född in i den levande Gudens Församling, född av Guds Andedräkt. Gud andades på dem och sa: "Ta emot", hhhhh, "Den Helige Ande, Ni!" Oj, oj! Var så god!

²³⁶ Inte: "Kom och anslut Er, skriv på Ert namn här!" Och med Era soppsupéer och allting, som hör till, ansluter Ni Er till en förening. Man kan ansluta sig till en metodistisk förening, baptistisk förening, presbyteriansk förening, katolsk förening eller en pingst-förening, vad man än vill ansluta sig till, men man ansluter sig till en förening.

²³⁷ Men om man blir ett Guds barn, föds man av Guds Andedräkt. Amen. Bäst att låta det vara, just här nu. All right.

²³⁸ Guds Liv är också i en då, sa Jesus. Bara en minut! Jesus sa: "Jag är Vinträdet. Ni är grenarna."

²³⁹ Titta nu! Vad bråkade de med Jesus om? De bråkade med Jesus, för att Han var en människa, som gjorde Sig till Gud. Han var Gud. Gud var i Kristus. Förstår Ni? Och han talade om det för dem. Han sa: "Och titta inte på mig! Det är inte jag. Det är min Fader och Han bor i mig." Å! Förstår Ni?

²⁴⁰ Nu tittade de på den där lilla kroppen, som föddes av Maria. Förstår Ni? Den var inte Gud. Det var Guds Son men Gud var i den där Kroppen. Det var Gud. Han sa: "Om jag inte gör min Faders gärningar, så fördöm mig! Men vem av Er kan fördöma mig för synd, tvivel på Ordet? Vilket Ord har Gud talat, som inte har gått i uppfyllelse i mig?" Synd är otro. "Vem av Er kan anklaga mig för synd?" Synd är otro. "Visa mig! Om jag inte gör min Faders gärningar, så tro inte på mig! Men om jag gör gärningarna ... Om Ni än inte kan tro på mig, så tro på de gärningar jag gör, för de vittnar!" Med andra ord: "Fadern är i mig och vittnar om Sig själv." För: "Gud var i Kristus och försonade världen med Sig." Får Ni tag i det? [Församlingen säger "Amen" – Utg.]

241 Nåväl, nu är samma Liv, som är i Vinträdet, också i grenen. Hur ska man kunna ansluta sig till Det? Det går inte.

242 Jag såg ett träd för inte så länge sedan på broder Sharrits gård i Arizona, som hade nio olika sorters citrusfrukt på sig. Vad var det? Det var — det var ett apelsinträd, navelapelsin. Men det hade en — det hade en — en citron, en mandarin, en tangelo och en grapefrukt. Det hade alla sorter. Jag stod och tittade på det där trädet. Och jag sa: ”Broder Sharrit, menar Du att säga mig, att det där trädet är ett apelsinträd?”

Han sa: ”Visst.”

243 Och jag sa: ”Men hur? Hur kommer det sig?” Jag sa: ”Jag ser en grapefrukt *här* och en mandarin *här*, tangelo *här* och en citron *här*, och alla de här andra frukterna. Hur kommer det sig?”

Han sa: ”Jo, ser Du, de är inympade.”

244 ”Å!” Jag sa: ”Nåväl, då vill jag fråga Dig en sak. Nu plockar Du av den här grapefrukten och citronen. Nästa år nu, vad kommer den att göra? Då kommer den fram med en apelsin ur den där.”

”Nej då”. Han sa: ”Den kommer att komma fram med en citron på sig. Förstår Du?”

”Å”, sa jag, ”tack ska Du ha!” Förstår Ni?

Man kan inte göra så. Man kan inte ansluta sig.

245 ”Men”, sa han, ”varenda gång det där trädet blir ett år äldre och låter det växa ut en ny gren, kommer den fram med apelsiner, om trädet självt låter det växa ut en gren.”

246 Och vad vi har försökt göra, är att vara medlemmar, anslutna till Honom och vi lever under kristenhetens namn. För vi är, som det vanligtvis sägs, vi är citrusfrukten, den kristna Församlingen.

247 Men då Vinträdet självt låter en ranka växa ut, kommer den att vara lik den första Rankan, som Den lät växa ut. Den första Rankan Den lät växa ut, om de skrev en Apostlagärningarnas bok om Den, kommer det att skrivas en gärningarnas bok om Den, om den någonsin låter det växa ut en till. Riktigt.

248 Så man ansluter sig bara till föreningar. Men då man blir född av Vinträdet... Man får en frukt. Det är riktigt. Man får en frukt, men vad gör man med den? ”Du har ett sken av gudsfruktan och förnekar dess kraft.” Man förnekar tecken. Man förnekar under. Man förnekar Den Helige Ande. Man förnekar tungotal. Man förnekar syner. Man förnekar profetior. Man förnekar helbrägdagörelse. Och ändå: ”Kallar man sig ett namn.” Inte underligt att Den Helige Ande sa: ”En människogruppernas makt, full av hädiska namn, som förvisso kallar sig ’kristna’.” ”Med sken av gudsfruktan men förnekande dess kraft. Vänd Er bort ifrån sådana, för detta är den sorten, som leder dumma kvinnor, tyngda av olika lustar.”

249 Alla slags organisationer! Församlingen bär på så mycket, med *den här* sortens sällskap och *den där* sortens sällskap. Hur är det med med Jesu Kristi sällskap? Förstår Ni? Vi har alla de här andra sakerna och vi har tyngt ner församlingen. Var så god, nu!

Man kan aldrig ansluta sig till en Församling.

250 Man ansluter sig till en förening. Man är medlem i en förening, i en grupp människor, precis liksom en förening är. "Vi tror på *det här*. Vi har våra ordnar. Vi har vår sekretess osv." Man gör på samma sätt, men ansluter sig bara till en så kallad församling.

251 Men man kan inte ansluta sig till Församlingen. Man anslöt sig till medlemmarnas förening, men inte en Församling, för man föds in i Församlingen och Vinträdet självt.

252 Vänta nu en minut! Se upp! Jag ska sluta om en stund. Lägg märke till det där! Ursäkta mig! Jag – jag menade inte att säga det där. Se upp! Titta!

253 Om Gud härdade ihop den här Bruden med den Anden, då härdar den ihop individen med den Anden, ser Ni, då är man född in i Riket. Och så är just det Liv, som var i den här Församlingen, i *den där* Församlingen och *Den där, Den där, Den där, Den där*. Och själva Livet, som var i skrovet, Vinträdet, Jesus, är i den lem, som Han har låtit växa ut. Glory! "Med samma saker, som jag gör, de gärningar, som jag gör, ska Ni också göra." Där är den sanna lemman i Kristi Kropp, inget slags namn fastnubbat på Den. Själva den individens gärningar bevisar varifrån han kom. Hans liv vittnar om vad han är.

254 "Var är Du medlem? Vilken kropp tillhör Du?" Kristi Kropp. "Jaha, var anslöt Du Dig till Den?" Det gjorde jag inte. Jag föddes in i Den. Förstår Ni? Jag föddes in i Den.

255 Man behöver inte tala om det för dem. De vet, vad som har skett. "Du, hur kan man tända ett ljus och sätta en skäppa över det?" Han sa så. Förstår Ni? Nej, nej.

256 Då man föds in i Guds Rike, Livet då, samma Liv, som var i Jesus. Då är man intresserad av själar. Då behöver man inte tigga folk om att komma till altaret. Man behöver inte tigga någon om att komma och söka tillsammans med dem, som är vid altaret. Ja. Sakerna flödar bara automatiskt, för det är beseglat i en. Man är en Guds enhet. Man är besegrad med Den Helige Ande.

Vet Du nu, vad "Den Helige Ande" betyder?

257 Det betyder inte: "Jag hoppade upp och ropade. Jag fick en underlig känsla." De där sakerna är all right. Jag har hoppat upp och ropat och fått underliga känslor. "Jag talade i tungor." Jag tror på, att Den Helige Ande talar i tungor. Visst. "Jag har uttytt." Jajamensan. Jag tror på det också.

Men det är inte Det. Det är inte det där, som jag talar om. Det kan vara en läcka här uppe någonstans. Det kan vara en läcka här, i Ditt tålmod.

258 Om någon slår Dig på högra sidan av ansiktet, vänder Du då den andra till? Utan Du säger: "Den där smutsige hycklaren!" Då finns det en läcka någonstans, en spricka. Det är bäst vi låter det där vara. All right. Men Ni vet, vad jag menar.

259 Men då man är besegrad in i Kristi Kropp, då är man Andefylld och man är en Guds Son.

260 Å, jag önskar, att jag bara hade omkring tio minuter, till att läsa någonting här. [Församlingen säger "Fortsätt! Läs det, broder!" – Utg.] Men skulle Ni ha tålmod med mig i tio minuter till? ["Ja."] Jag vill läsa någonting, bara ett litet stycke. För att vara ärlig nu, så kommer ju inte bönorna att brännas. Jag ska bara försäkra Er, ser Ni, om vi bara läser det här i några minuter. Det är bara alltför gott att släppa. Jag har bara ett par saker här, som jag just kommer att tänka på, som jag skulle vilja säga.

261 Låt oss slå upp Johannes Evangelium, 3:e kapitlet, som talar om Evigt Liv! Låt oss bara ta reda på vad det står här om problemet med detta Eviga Liv, Guds Liv! Nu, ge nu akt på det här!

Det var en av Fariséerna, som hette Nikodemus, en av judarnas styresmän.

Denne kom därför till Jesus om natten och sa till honom: "Rabbi, vi vet, att du är en lärare, som har kommit från Gud. . . ingen kan utföra de här kraftgärningarna . . . med mindre Gud är med honom."

262 De, Stora Rådet, de erkände nu, att Han var Guds Son. De visste det. Här var deras styresman just här och sa till Honom: "Vi vet, att Du är en lärare, som kommer från Gud, för Guds eget Liv flödar genom Dig." Förstår Ni? "Vi vet, att Din undervisning inte är Din egen. Den är av Gud, för Gud bevisar det." Förstår Ni? "Guds Liv flödar rakt igenom Dig." Se upp, nu!

Jesus svarade och sa till honom: "Sannerligen, . . . säger jag Dig: 'Med mindre en människa blir född på nytt, kan hon inte se Guds rike.'"

263 Oj, oj! "Med mindre Du ansluter Dig till min församling"? Å! Ser Ni, hur de förvrider Det? Förstår Ni? Förstår Ni?

Jesus, då svarade Jesus: "Sannerligen, sannerligen säger jag dig: Med mindre en människa blir född av vatten och . . . Ande, kan hon inte komma in i Guds rike.

Det, som är fött av kött, är kött och det, som är fött av Anden, är ande.

Förundra dig inte över att jag sa till dig, att du måste bli född på nytt!

Vinden blåser vart den vill, . . . Ser Ni, raka vägen tillbaka igen, ser Ni, kommer tillbaka, ser Ni.

"Vinden blåser vart den vill, . . . du kan inte höra ljudet . . . kan höra ljudet av den, men kan inte säga varifrån den kommer eller vart den far, så är varenda en, . . . är född av Anden."

Nikodemus svarade och sa till honom: "Hur kan de här sakerna vara?"

Jesus svarade och sa till honom: "Är du en Israels lärare och förstår inte de här sakerna?"

264 Titta där, broder, en — en Teol. Dr., Fil. Dr., Jur. Dr., ser Ni, "Och förstår inte de här sakerna?"

Sannerligen, . . . säger jag dig: "Vi talar om det vi verkligen vet och vittnar om det, som vi har sett, och ni tar inte emot vårt vittnesbörd."

265 "Vi vet de här sakerna. Vi har sett dem. Vi känner till Det och Ni tar inte ens emot vårt vittnesbörd." Anslutare till församlingen! Förstår Ni?

Om jag har talat till er om jordiska ting och ni inte tror, hur ska ni kunna tro, om jag talar till er om himmelska ting?

266 Lyssna nu på det här! Se upp!

Och ingen människa har stigit upp till himmelen, utom han, som kom ner från himmelen, nämligen Människosonen, som är i himmelen.

267 Fundera ut den där!

268 Som Ni vet, sa Han en gång: "Vad tror Ni om Kristus? Vems Son är Han?"

De sa: "Davids Son."

269 Han sa: "Varför sa då David i Anden till Honom: 'Herren sa till min Herre: "Sätt Dig på min högra sida!'"? Hur kunde Han vara Hans Herre och Hans Son?" Ingen frågade Honom om någonting annat.

270 I Uppenbarelseboken sa Han: "Jag är Davids Rot och Telning." Förstår Ni? "Jag är Vinträdet och Grenen. Jag är begynnelsen. Jag var till före begynnelsen. Jag var begynnelsen och — och jag var Hans Telning också."

271 Nu sa Han här: "Ingen människa har kommit ner från Himmelen, utom Människosonen, som nu är i Himmelen."

272 En dam ställde mig en gång en fråga. Jag sa: "Bevara den här åt mig!"

Hon sa: "Vem bad Jesus till i Getsemane örtagård?"

273 Jag sa: "Vem talade Han om, då Han sa: 'Ingen människa har stigit upp till Himmelen, utom Han som kom ner från Himmelen, nämligen Människosonen, som är i . . . som nu är i Himmelen.'? Vem?"

274 Här är Han, står just här på ett hustak och talar med Nikodemus och säger: "Jag är i Himmelen." Är det riktigt? [Församlingen säger "Det är riktigt." – Utg.] Låt oss lämna det där tills ikväll! Vad säger Ni? [Amen.] Det håller på att bli för sent. Oj, oj! Låter Er fundera över det där en liten stund i eftermiddag.

275 Hur kommer man in i Församlingen? [Församlingen säger "Föds." – Utg.] Föds. Genom vad? Guds Andedräkt.

Andas på mig,
Andas på mig!
Levande Guds Ande,
Andas på mig!

276 Det är min bön: må Den Helige Ande bara andas! Oj, oj! För Guds Andedräkt, vad är Den? Besegrad till Guds Rike, vet att då jag först bekände, trodde jag på Jesus Kristus. Ja.

Sedan lägger jag till dygd, gudfruktig dygd, till min Tro.

Sedan lägger jag till kunskap om Ordet till min dygd.

277 Till min kunskap lägger jag till måttlighet, självbehärskning. Jag tycker om det där. "Mitt land, det är Ditt, krön min själ med självbehärskning från hav till hav!" Förstår Ni?

278 Tålomod. Oj, oj! Prövad. Oroa Dig inte! Satan kommer att räkna upp dem åt Dig. Jag klättrar uppför stegen nu. Förstår Ni? Jag har lagt till dygd, kunskap, måttlighet, nu måste jag lägga till tålomod. Än så länge har jag inte Den Helige Ande.

279 Sedan, efter att jag har lagt till tålomod, lägger jag till gudsfruktan. Vet Ni, vad det är? Lik Gud. Jag lägger till det. Bär mig inte illa åt. Går som en kristen gentleman bör. Låter inte det vara något påklistrat. Någonting i mig, Guds kärlek, bara kokar. Förstår Ni? Förstår Ni? Säger inte: "Aj-aj-aj-aj, gosse, jag skulle kunna göra det, men kanske det är bäst, att jag låter bli." Förstår Ni? Aj-aj. Aj-aj. Det finns där i alla fall.

280 Det är en födelse. Jag har fötts in i *det här*, in i *det här*, in i *det här*, in i *det här*, in i *det här*, in i *det här*. Och sedan kommer Guds kärlek, Kristus, ner och beseglar allt det där i mig, för tjänstgöring. Förstår Ni?

281 Så vad gör Han, då Han ger mig Den Helige Ande? Han sätter en ute på en avskild plats för sig själv, sätter Sitt tecken på en. Förstår Ni? Man är en annan person sedan. Man är inte av världen längre. Förstår Ni? Man är annorlunda klädd. Man är annorlunda påklädd. Inte den här utvändiga klädseln. Nej,

nej. Man måste inte vara udda och besynnerlig och ha bakvänd krage och en lång ceremoni, liksom. Nej, nej. Man gör inte så. Fysiskt klär man sig så här. Det är den andliga klädseln, som räknas. Bröllopskläderna har satts på en. Vad är man?

²⁸² Liksom Jesus, ge akt på det, Han blev överskyggad och Han förvandlades där inför dem och Hans kläder sken liksom solen. Där var Han, Jesus, då Gud insatte Sin egen Son. Förstår Ni? Och sedan kom Moses fram. Så kom Elia fram. Och Petrus sa: "Ni vet, det är — det är gott att vara här." Ser Ni, hur människan blir? Ja. Å, det övernaturliga skedde! Han sa: "Låt oss bygga tre hyddor! Låt oss bygga en åt Moses och en åt Elia och en åt Dig!"

²⁸³ Och innan han hade talat färdigt, stängde Gud av alltsammans och sa: "Det här är min älskade Son. I alla de här sakerna, som jag krävde av Moses och gav ut lagen genom Moses, rättvisan genom profeterna, Han har uppfyllt det alltsammans. Hör på Honom, Ni! Jag ska kliva ut ur bilden nu. Hör bara på Honom! Hör bara på Honom!" Oj, oj! Så vackert!

²⁸⁴ Sedan, då vi har uppfyllt de här kvalifikationerna och blivit fulla av Guds dygder och det, som hör Gud till, då kommer Den Helige Ande ner och beseglar in oss i Riket. Bekymra Dig inte! Alla kommer att veta, att Du har fått Den. Du kommer inte att behöva säga: "Ja, ära vare Gud, jag vet, att jag har Den. Jag talade i tungor. Ära vare Gud, jag vet, att jag har Den. Jag dansade i Anden en gång." Du kommer inte att behöva säga ett ord om det. Alla kommer att veta, att Du har Den. Oroa Dig inte! Ja. Den kommer att vittna om Sig själv. Han kommer att låta det bli känt bland människorna.

²⁸⁵ Gud välsigne Er! Så glad att få vara här hos Er i förmiddag, ha den här tiden av gemenskap. Lyssna, vår lilla kyrka är liten, och ännu har vi inte tillräcklig plats för människorna, som kommer hit. Vi är inte en organisation. Vi tror och har gemenskap tillsammans med varenda organisation. Man kommer hit, bara för att man vill komma. Och Du, vi älskar Dig. Och vi vill att varenda organisation, varenda person. . .

²⁸⁶ Jag tror, att det finns människor i alla de där organisationerna, som är kristna. De är bröder och systrar i Kristus.

²⁸⁷ Så därför har vi inga band, ingenting att ansluta sig till, ingenting att göra utom att bara vara en kristen. Som E. Howard Cadle brukade säga: "Vi har ingen lag utom kärleken, ingen bok utom Bibeln, ingen trosbekännelse utom Kristus." Det är riktigt. Kom och hälsa på oss! Vi är glada för det. Vi tror på det fulla Evangeliet, varenda bit av Ordet. Vi tror precis exakt på det viset. Vi lägger inte till någonting till Det, tar bort någonting ifrån Det eller lägger till några organisationssaker till Det. Vi

låter Det bara vara som Det är. Det är alltsammans. Och vi är alltid glada att få ta emot Dig. Kom och var tillsammans med oss, Du, då Du kan. Vi ber för de sjuka. Vi tror på allt, som Bibeln säger, att vi ska göra. Vi ”lämnar våra svagheter bakom oss och jagar mot Kallelens höga mål.”

²⁸⁸ En sak till, nu. Tillåter Ni att det blir sagt? I förrgår morse... Ni kommer att lägga märke till en syn på anslagstavlan där ute. Jag fick en syn. Det var omkring klockan fem eller sex, som min hustru där bak vet. Jag hade vaknat upp. Vi steg upp för att göra barnen färdiga att gå till skolan.

²⁸⁹ Jag bara får de där nu och då. Och Ni vet allesammans av Er här, att de aldrig slår fel. De, de är absolut fullkomliga. Förstår Ni? De slår aldrig fel.

²⁹⁰ Och jag tyckte, att jag var den lyckligaste person jag någonsin hade sett. Jag stod i solen, s-o-l-e-n, och — och predikade Evangelium för en stor, kolossal församling.

²⁹¹ [Broder Branham gör en paus. — Utg.] Jag ville bara se, om det spelades in.

²⁹² En stor, kolossal församling och de satt i en skog. Och strimmor av sol sken ner på dem, bara *här* och *där*, då de fick tag i Det, fick tag i Guds Ord.

²⁹³ Och jag håller, som vanligt, på för länge, alltför länge, predikar för länge. Och jag predikade så länge, att församlingen blev hungrig efter fysisk föda. Och de, en del av dem, blev trötta. Så de bara steg upp och gick ut för att få sig litet mat, började gå ut.

Jag sa: ”Gör inte det! Gör inte det!”

²⁹⁴ Jag hade två höjdpunkter, som jag ville nå fram till, jag ville nå fram till dem i min predikan. Och Herren hade gett det till mig. Och vilken predikant som helst vet, att då Du verkligen vet, att det är Gud, som har gett det till Dig, är Du bara brinnande för att tala om det för människorna.

²⁹⁵ Och jag bara predikade, Charlie, precis så häftigt jag kunde predika och bara öste på, Ni vet, och sa: ”Alla de här mäktiga sakerna, det är *det här* Gud gör. Titta på *det här*! Han uppfattar hjärtats tankar. Vad är det? Ordet.” Och gick på så där. Och å, jag önskar, att jag kunde komma ihåg, vad jag skulle säga och vad min text var. Jag kan inte komma ihåg det. Förstår Ni? Men jag bara predikade på.

²⁹⁶ Och jag tittade på mig själv, då jag gjorde det. Och sedan, då jag stod där och tittade och såg mig själv predika Det.

²⁹⁷ Och jag predikade bara för dem som inte ville ha det. Och efter en stund reste jag mig upp, Ni vet, och jag tänkte: ”Ära vare Gud!” Jag sa: ”Titta på de här underbara sakerna och *det här, det där!*”

298 Strax märkte jag, att människorna började bli som om de var fysiskt hungriga. Och så hade de fått nog andligen, så de började gå därifrån. Och en del av dem. . . [Broder Branham gäspar. — Utg.] Började gå därifrån.

Jag tänkte: "Hur är det fatt med allesammans?"

299 Och — och jag tittade och här kom unga par gående vid min sida. Jag tänkte. . . Jag sa: "Bara en minut, min vän! Bara en minut! Ni kommer att vara tillbaka igen, då aftonskuggorna faller." Förstår Ni? Jag sa: "Ni kommer tillbaka igen. Men låt mig ge Er den här första höjdpunkten! Varifrån kommer alla de här sakerna, som jag har visat Er? Varifrån är de?" Jag sa: "Här är de. De är i Guds Ord. De är SÅ SÄGER HERREN, Hans löfte. För ", sa jag, "bär mig vittnesbörd, allesammans av Er, vittna om detta, att mitt uppdrag är: 'Stanna kvar hos Ordet!'" Jag sa: "Hur är det fatt med Er allesammans? Kan Ni inte förstå Ordet? Ni måste förstå Det!"

300 Och en del av dem sa: "Gosse, jag skulle vilja ha några bullar.", osv.

301 Nåväl, jag tänkte bara: "Ja, ära vare Gud! Om de vill ha bullar, så låt dem gå och hämta dem!"

302 Så jag — jag vände mig om. Jag tänkte: "Å, men vet Du vad? Skuggorna kommer att falla om en stund, strax." Jag sa: "Då, ikväll, då församlingen samlas igen, ska jag ge dem höjdpunkten och säga dem, att det, som de har sett mig göra, finns i Guds Ord, inte i någon mytisk bok eller någon organisation. Det finns i Ordet. Förstår Ni? Varenda del av det, i Ordet, för jag har fått Det i uppdrag."

303 Jag tänkte: "Du vet, de kommer varenda en att komma tillbaka ikväll, så här är vad jag ska göra. Jag ska ge dem bakgrunden, liksom ge dem bakgrunden." Ni vet, på samma sätt, som jag gör det med de här församlingstidsåldrarna osv., säga det jag har sagt förut. "Jag ska ge dem bakgrunden till det i Ordet och sedan den här mäktiga, underbara höjdpunkten." Jag sa: "Vilken tid det ska bli! Prisad vare Gud!" Och jag såg mig själv bli riktigt liten och hörde det där: "Prisad vare Gud!" Jag såg mig själv tona bort *så där*. Och här var jag, stod där.

304 Här är nu tolkningen av det. Förstår Ni? Det första, som jag har gjort, de ting, som har utförts, har varit mystiska för människorna, de flesta av dem. Jag menar inte de Fullt Evangeliska och Guds heliga, utan jag menar de flesta människorna. Och man ska aldrig titta på världen, kosmos, som Guds Budskap. Då man går och man säger. . .

305 Liksom Boze sa: "Jag har alltid. . ." Han sa: "Jag hade en dröm för årtal sedan, att Gud skulle sända mig till Chicago och skaka Chicago till Guds ära."

Jag sa: "Joseph, Han har redan gjort det."

"Å", sa han, "de har inte blivit skakade sedan Moody."

³⁰⁶ Jag sa: "Det? Jag talar om Församlingen. Det där är kanonmat, där ute. Det där är bara jordens stoft, den där skocken, som tränger sig genom gatorna, målade Jesabeler och allting." Jag sa: "Det där är där ute. De där stora gamla föreningarna osv. kommer att smulas sönder och falla ner på gatorna där." Jag sa: "Han talar om Församlingen. Församlingen, som har sett Jesu Kristi uppenbarelse demonstreras, och de känner igen Den. Det kanske inte finns femton från Chicago. Det kanske inte finns tio i den här generationen, som kommer fram från hela staden Chicago."

³⁰⁷ Har Ni någonsin tänkt på det? "Liksom det var på Noas tid, så ska det vara vid Människosönens Tillkommelse, då åtta själar blev frälsta." Mmm. Hur många kom ut ur Sodom? Förstår Ni, vad jag menar? Jag tvivlar på, att det blir en handfull. Förstår Ni?

³⁰⁸ Men Församlingen själv har fått omskakningen. De har känt igen det. De kände till Ordet. De såg Ordet, då Det materialiserades och de grep Det. Titta nu på det, en minut!

³⁰⁹ Och det här första Budskapet nu, då de såg Det, samlades allesammans omkring Det, sa: "Å, ära vare Gud! Å, om jag kunde få se *det här, det där* och *det andra!*" Och de går raka vägen bort, samma väg de kom in. Förstår Ni?

³¹⁰ Och nu tänker de: "Tja, jag vet inte. Var skulle man ansluta sig? Om jag inte kommer till *det här*, kommer det att bli *så här*. Och jag kommer att bli utsparkad här borta och jag kommer inte att ha någonting *hit*." Bröder sätter sig ner och säger: "Tja, vad skulle jag göra, om jag . . .?" Ser Ni där? De vill inte stanna länge nog för att känna igen, att Det är Ordet, som Gud lovade, som demonstreras. Förstår Ni? Och de gick bort.

³¹¹ Men oroa Er inte, skuggorna är strax i närheten, ser Ni, då jag återvänder till fältet.

³¹² Kommer Ni ihåg, här om kvällen, om Budskapet, som Han gav mig för länge sedan, då jag la hörnstenen? Precis exakt. Han sa: "Gör arbetet . . ." Han sa: "Då Du kommer ut ur den här synen, så läs Andra Timoteusbrevet 4!" Som Ni vet, ligger det just där i hörnstenen, för trettiotre år sedan.

³¹³ Han sa: "Gör en evangelists arbete, lägg fram fulla bevis på Ditt ämbete! För den tiden ska komma, då de inte kommer att tåla den sunnda Läran, utan efter sina egna lustar kommer att hoppa lärare, då de har öron, som kliar, vända sig från fabel . . . Från Sanningen till fabler." Som om det inte har varit så, precis ord för ord! [Blankt ställe på bandet. — Utg.]

314 Men kom då ihåg, här om kvällen, då jag aldrig läste resten av det! De några och trettio år, som jag har predikat i det här tabernaklet, inte en enda gång gick jag någonsin längre än så och jag vet inte varför.

315 Jag har ofta undrat, tills jag en dag såg, där Jesus tog upp bokrullen och började läsa och läste halva profetian och stannade och sa. Där i Kapernaum, sa Han: "Och denna dag har den här profetian gått i uppfyllelse." Varför läste Han inte resten av den? Den har med Hans andra Tillkommelse att göra. Förstår Ni?

316 Och där hade jag läst det där, utan att förstå. Jag uppfattade det där och där var det, precis framför mig, i Southern Pines i South Carolina. Den morgonen, då jag stod där ute och talade med Joseph Boze, lutad mot sidan på en bil, stötte jag på det. [Broder Branham knäpper med fingrarna. — Utg.] Paulus sa: "Jag... Alla människor har vänt sig emot mig. Det är ingen människa med mig. Demas har lämnat mig och älskar den här närvarande världen. Och nu..." Titta! "Och kopparsmeden gjorde mig mycket ont."

317 Titta, vad Demas måste ha tänkt! "Å, jag ser Paulus predika Evangelium och hela de sjuka. Och här sitter han själv och lider och släpar läkaren Lukas med sig. Hela tiden går han och tar en doktor med sig, en man som predikar gudomlig. Å, jag har sett honom slå en man med blindhet. Han sa: 'Herren näpse Dig och Du ska vara blind till en tid.' Och så låta kopparsmeden köra ut sig ur ett möte! Jag antar, att han har mist sin makt att slå människor med blindhet. Ack, han har mist sin kraft till gudomlig helbrägdagörelse. Gud har vänt Sig mot honom."

318 Jag tror inte, att Demas gick ut i världen, för Demas var av en... Ni känner till hans historia. Han var av en stor, rik familj. Och han ville följa med resten av hopen.

319 Men Paulus, stackars lille Paulus! Vad var det? Gud låter alltid en verksamhet bli så där och kröner den sedan.

320 Han lät Jesus komma till ett ställe. Titta där! Då Han kunde låta döda stå upp, då Han kunde göra vadhelst Han ville, och så låta en romersk soldat slita skägg ur Hans ansikte och spotta Honom i ansiktet. [Broder Branham gör ett spottande ljud. — Utg.] Slå Honom på... Sätta en trasa runt Hans ansikte och säga: "Nu, vet Du, säger de mig, att Du är en Profet." De stod allesammans runt om med käpparna och slog Honom på huvudet. [Broder Branham gör ett slagljud.] Han sa: "Säg mig nu, vem som slog Dig!" Han visste, vem som slog Honom. Mmm. Visst. Det gjorde Han. Förstår Ni? Men Hans verksamhet skulle just till att krönas.

321 Det kommer alltid dit, där det verkar som om den är riktigt, riktigt svag, i det närmaste slut, då kröner Gud den.

Å, Herre, låt det ske! Låt det ske, Herre!

Låt oss böja våra huvuden!

Jag älskar Honom, jag älskar Honom

För att Han först. . .

Tillbe Honom nu! Vi har haft en hård undervisning.

Och köpte min frälsning

På Golgatas träd.

322 Låt oss nu räcka upp våra händer till Honom!

Jag. . .

Var i Anden nu, ser Ni, "Jag älskar Honom."

. . . Jag älskar Honom

För att Han först älskade mig

Och köpte min frälsning

På Golgatas träd.

323 Låt oss nu stå upp på våra fötter!

I vår lilla avslutningssång sjunger vi första versen, vi ska skaka hand med varandra. Andra versen, vi ska sjunga den för Gud. All right. Och sedan ska vi avsluta.

Låt oss nu sjunga!

Ta det Namnet Jesus med Dig,

Sorgens och eländets barn.

Det ska glädje och tröst ge Dig,

Ta det med Dig vart Du går!

Dyra Namn, å så ljuvligt!

Jordens hopp och Himlens fröjd.

Dyra Namn, å, så ljuvligt!

Jordens hopp . . . Himlen.

324 Kom nu ihåg det här, nu! Jag tänker be en liten broder här, (som jag hade i rummet för några minuter sedan, en kär liten broder, en missionär till Församlingarna här uppe i vildmarken, jag har glömt, vad han heter), jag tänker be honom att avsluta med bön så fort vi har sjungit den här nästa versen: "Ta det Namnet Jesus med Dig, som en sköld mot varenda snara. Och då frestelserna runt Dig hopas, Andas bara det där heliga Namnet i bön!"

325 Se demonerna ge sig iväg, då! Förstår Ni?

326 Kom nu ihåg: "Ta det Namnet Jesus med Dig, som en sköld mot varenda snara. Och då frestelserna runt Dig hopas, stanna bara och andas det där heliga Namnet i bön!" Ge akt på vad som sker! All right. Alla tillsammans nu!

Ta det Namnet Jesus med Dig,

Som en sköld mot varenda snara.

Och då frestelserna runt Dig ho. . . (Vad gör

Du då?)

Andas bara det där heliga Namnet i bön!

Dyra Namn, (Dyra Namn,) Å, så ljuvligt! (Å,
 så ljuvligt!)
 Jorden hopp och Himlens fröjd,
 Dyra . . . , (. . . ? . . . Ser Ni den där lilla flickan
 . . . ? . . .) Å, så ljuvligt! (Kom hit, lilla vän!)
 Jordens hopp . . .

³²⁷ Medan Ni står här: Sista gången jag var i tabernaklet här, (Den här mamman fortsätter att skratta och pekar på det lilla barnet.), var det här lilla barnet spjälkat. Här är det och springer omkring överallt här och leker snällt idag. Är det inte trevligt? Pris ske Herren! Titta nu här: Lilla vän, hoppa ner och visa dem där borta, hur Du kan springa omkring! Förstår Ni?

Å, dyra Namn, (Kom ihåg Nattvardsmötet
 ikväll, nu!) . . . så ljuvligt!
 Jorden hopp och Himlens fröjd.
 Dyra Namn, å, så ljuvligt!
 Jorden hopp och . . .

³²⁸ Låt oss nu böja våra huvuden! Och kom ihåg mötena ikväll, nu, och det är Nattvardskväll. Och kom ihåg, allesammans, att Ni, som är kristna, vi inbjuder Er att komma och ta Nattvarden tillsammans med oss. Vi väntar oss en härlig stund.

³²⁹ Vår käre pastor här, broder Neville och . . . Hur många älskar broder Neville? Säg: "Amen"! [Församlingen säger "Amen" — Utg.] Lyssna, bröder, lyssna till mig som Er . . . Som en av pastorerna här i tabernaklet: Håll ihop med broder Neville! Stanna hos honom! Förstår Ni? Han är en Kristi tjänare. Stanna hos honom! Bibeln säger: "Låt oss komma tillsammans, och det så mycket mer som man ser den här onda tiden närma sig." Kom till mötena, kom, låt oss flytta oss ända in och stå tätt vid vår broders sida! Förstår Ni? Stå tätt vid . . .

HÄDISKA NAMN SWD62-1104M

(Blasphemous Names)

Detta Budskap av Broder William Marrion Branham, ursprungligen framburet på engelska på söndag förmiddag den 4 november 1962 i Branham Tabernacle, Jeffersonville, Indiana, U.S.A., har tagits från en inspelning på magnetband och tryckts oavkortat på engelska. Denna svenska översättning trycktes och distribuerades av Voice Of God Recordings.

SWEDISH

©2015 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
 PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
 P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org